

DÜNYANIN

DON KİSOT

MURTAZASI

Hüseyin ÖZDEMİR

DÜNYANIN DON KİŞOT MURTAZASI

(Ormancı Destanı)

Hüseyin ÖZDEMİR

Türkiye Ormancılar Derneği
Tuna Caddesi No: 5/8 Kızılay-Ankara
Tel-Faks: 0312 4338413 - 4332664
E-posta:ormancilarder@ttmail.com
www.ormancilarderneği.org

DÜNYANIN DON KİŞOT MURTAZASI

Ankara, 2019

Yazar

Hüseyin ÖZDEMİR

Editör

Prof. Dr. Sezgin ÖZDEN

Yayınlayan: Türkiye Ormancılar Derneği

TOD Yayın No: 46

Baskı: Kuban Matbaacılık Yayıncılık

İvedik Organize Sanayi Matbaacılar Sit. 1514. Sok. No: 20 Ankara
Tel: 0 (312) 395 20 70 Sertifika No: 13403

ISBN: 978-975-93478-3-3

© Bütün hakları saklıdır. Türkiye Ormancılar Derneği'nden ve yazarından yazılı izni olmaksızın kitabın tümünün ya da bir kısmının elektronik, mekanik veya fotokopi yoluyla basımı, yayımı, çoğaltımı ve dağıtımı yapılamaz.

Bu kitapta geçen şahıs ve yer isimleri tamamen hayal ürünü olup, gerçeğe ilgisi yoktur.

İÇİNDEKİLER

Editörden.....	4
Sunuş	5
Peşrevleme	7
Ben İçinde Biz Ben Olmak.....	9
Dalıvermek Öz Yaşamsal Anılardan İçeri ...	11
Verebilme ve Alabilmeye Bağlıdır Olmakla Olabilmekler	19
Akrebin Ateşle Çevrelenmesi Gelgitlemeleri.....	23
Orman Köylerinde Var Olmak ya da Yok Olmak Cinnetlenmeleri	32
Gemisini Kurtaran Kaptan Şeytanlaması	37
Korkudan İbarete Olması Yaşam Sanılanın Dünyada Tümümüze	38
Varışsız Yol Olan Yanlış Oyununa Sapmak	43
Varışsız Yol (Yanlış Oyun).....	46
Emek Ekmek Erdem Yolu ve Öncü Eren Bilgeleri	55
Hem Murtaza Hem Donkişot Olmak Yalan ve Talanlar Kaosunda	64
İnsanlar Dahil Tüm Canlılarıyla Birlikte Dünyanın Canıdır Orman.....	73
Dünyanın Kurtuluşu İçin Murtaza'nın Alternatifsiz Evrensel Kanunnamesi	76
K O P E(A) N H A G(K) "Kopenhag-2009 Dünya Çevre Zirvesi"	78
Bilimsel Bilgi Kitap Donanımlı Donkişot.....	83
Soruların Ölümü.....	83
Hem Pir Sultan Hem Hızır Paşa Olmak	91
Zalim Avcılar Diyarı	100
Geçit Yoktur Huzura Mevcut Sistemin Koşullamalarına Açılır Çünkü Tüm Uğraş Kapıları.....	104
Cehennemden Cehenneme Savrulmak	109
Ya Ağacın Özündeki Kurt Kendindense... ..	113
Öpmek Yeniden Bir Daha Kendi Elini.....	119

Editörden

Hüseyin Özdemir'in kitabı elime bir tesadüf sonucu geçti. Bana gelene kadar birkaç elde dolaşmış ama bir sonuç alınmamış. Kitabı okumaya başladığımda hemen üslubu dikkatimi çekti. Yazarın şiirsel bir dille kaleme aldığı anıları; kendini ifade ederken sözcükleri yeni baştan yaratarak anlatılmış ve sözcüklere sözlük anlamlarının dışında yeni anlamlar katarak dilimizin zenginleşmesine de katkıda bulunmuş. Sayın Özdemir, yeni sözcüklerle oluşturduğu dünyasında özgün diliyle okuyucuyu etkiliyor. Çarpıcı bir etki uyandırıyor. Tekrar tekrar okudum. Gündelik dilin rahat kullanımı yerine sözcüklerle bir şekilde oynadığından, her okumada sıkılmadan, tam tersi büyüü ve gizemli bir hal aldı. Ve her seferinde yeni çağrışımlar yaptırdı.

Kitabı düzeltmek epeyce bir zamanımı aldı. Çünkü alışlagelmışin dışında sözcüklerle oynayan bir yazar ile karşı karşıyaydım. İlk birkaç sayfada bazı sözcükleri yanlış yazıldıklarını düşünerek düzelttim. Ancak sonradan anladım ki bu bilinçli yapılmış bir sözcük oyunuydu. Kitaptaki yer ve kişi isimleri tarafımdan değiştirildi. Çünkü artık tarihte kalmış olaylar için insanları afişe etmek gereksizdi.

İdealist birçok meslektaşımızın yaşadıklarını yaşamış Sayın Özdemir. Onu diğerlerinden ayıran özellik, yaşadıklarını kaleme alması, yeni bir üslup geliştirmesi ve bu üslupta çok başarılı olması. Alışılmışın dışında bir anı kitabı olmasına rağmen, akıcılığı, verdiği ayrıntılar ve şiirsel anlatımı ile bir çırpıda okunabilecek bir kitap. İnaniyorum ki meslektaşlarımız kitapta kendilerini bulacak; mezun olduktan sonraki heyecanı, meslekte yaşanan haksızlıkları, verdikleri mücadeleyi anımsayacaklar.

Türkiye Ormancılar Derneği olarak 56. dönemde ilk defa Sanat Kurulunu kurarak meslektaşlarımızın sanatsal çalışmalarını da değerlendirmek istedik. Biliyoruz ki her ormancının içinde esaslı bir sanatçı gizlidir. Şairler, yazarlar, ressam, yontucular, müzik sanatçıları var aramızda. Meslektaşlarımızın eserlerini kuytu köşelerden çıkarıp önce meslektaşlara sonra da tüm ülkeye tanıtmak istiyoruz. Kitap, Sanat Kurulu üyelerinin denetiminden geçerek yayımlanmaya hazır hale geldi. Bu kitap içinde gizli cevherler barındıran meslektaşlarımızı da özendirmeye yöneliktir aynı zamanda. Sayın Hüseyin Özdemir'e Derneğimize ve mesleğimize bu tip bir eser armağan ettiği için teşekkür ederim.

Prof. Dr. Sezgin ÖZDEN (Editör)

TOD Yayın ve Sanat Kurulu Başkanı

Sunuş

Türkiye Ormancılar Derneği ülkemizin en eski meslek örgütü olmasına yaraşır bir şekilde mesleğimizin onurunu korumak ve yüceltmek için kurulduğu günden beri bilimsel, sosyal ve örgütsel çalışmalar yapmaktadır. Mesleğimizi ve ormanları her platformda savunmakta, bu yolda çeşitli etkinlikler yapmakta, mücadeleler vermektedir. Tüm bu çalışmalara destek olmak amacıyla 56. Dönem Yönetim Kurulu olarak; meslektaşlarımızı sanatsal çalışmalara yönlendirmek, üyelerimiz arasında var olduklarını bildiğimiz sanatçıları tanıtmak amacıyla Yönetim Kurulu üyemiz Prof. Dr. Sezgin ÖZDEN başkanlığında, üyelerimiz arasında sanatları ile tanınan meslektaşlarımızdan oluşan Sanat Kurulunu kurarak çalışma yönetmeliğini yayımladık.

Tüzüğümüzde yazan amaçlara ulaşmak için çeşitli yayınları araç olarak kullanıyoruz. Bunların başında 1928 yılından beri yayın hayatına devam eden dergimiz Orman ve Av gelmektedir. Ayrıca çeşitli mesleki ve bilimsel kitaplar da yayımlamaktayız. Bu kitaplar önce Bilim Kurulumuzun bilimsel denetiminden geçmekte; bilimsel olarak yayımlanmaya değer bulunan eserler Yayın Kurulumuz aracılığı ile yayımlanmaktadır.

Bu dönemden itibaren meslektaşlarımızın sanatsal eserlerini de yayımlamaya çalışacağız. Sanat Kurulunun bir görevi de yayımlanması amacıyla Derneğimize gönderilen eserlerin sanatsal açıdan değerlendirmesini yapmaktır. En az iki Sanat Kurulu üyesinin sanatsal olarak yayımlanmaya uygun olduğu görüşüyle Yönetim Kurulumuza gelen eserler yayımlanabilmektedir. Bu sayede gelecek nesillere eşsiz eserler bırakmak istiyoruz.

Üyemiz Sayın Hüseyin ÖZDEMİR tarafından yazılan bu kitap da yukarıda bahsedilen süreçlerden geçmiş ve Yönetim Kurulumuzca yayımlanmasına karar verilmiştir. İnaniyorum ki Sayın ÖZDEMİR'in eseri Derneğimiz tarihinde yerini alacak ve siz üyelerimizin beğenisini kazanacaktır.

Bu vesileyle Sayın ÖZDEMİR'i eseri için tebrik eder sağlıklı bir emeklilik yaşamı dilerim.

Hüseyin ÇETİN

Genel Başkan

Peşrevleme

Gene karşılıklı oturduk gördünüz mü
yemek dinlencesinde bile birlikteyiz
işimizin sınırsız zaman sürecinden
ne gündüzümüz ayrı ne de gecemiz

Ruh ikizlerinde bile
böyle zorunlu birliktelikler olmaz
güncel işler dışında
muhabbetsiz durulmaz
hele de
yorgunluk atayım derken iki tekle akşamları

Kolay değil böyle sürdürüp gitmek günleri
tam eşitlikçi bir saygı sağlayabilir ancak bunu
birisinin milim noksanlığı
alır götürür gidişatın hepsini

Aynı değil şu andaki oturuşlarımızla duruşlarımız
çok rahat görünüyorsunuz bacak bacak üstünde
hiçbir derdiniz yokmuş gibi ülkenizde ve dünyada
uzaydan gelmiş gibi alaycı bir aldırma gözlerinizde
ilk günden beri hep böylesiniz görevdaş arkadaşım
derinden bilişikliğimiz yok biliyorsunuz
artık tanışsak diyorum ayıp oluyor
biraz kendinizi anlatır mısınız

Bakınız gene sen dediniz bana
benim size sen dediğimi
hiç duymuş muydunuz efendim bu ana kadar
hayır dediğinize göre farkındaydınız demek ki
bu inceliği kavrayamadığınızdan mı sürüyor hala

odunluğunuz odun uzmanlığınızla birlikte
kurnazlıktan bu acayip halleriniz besbelli ki
anlaşılan böyle kurtarabiliyorsunuz bomboşluğunuzu
beyefendi hazretleri

Dur

madem ki öyle

bundan sonra senin adın sen oğlu sensin

sen sen sen sen

seni gidi sen seeeenn

her şeyi bilir gibi tepeden bakıyordun ha

ondan sesini soluğunu çıkarmıyordun demek

boşluğun ağzından dökülmesin diye susuyordun hep

toplantılarda seminerlerde

seni gidi tavşan şeyi seni

Anlaşıldı

Senin anlatacağın bir şeyin yok günahından başka

onu da zaten saklarsın mahşere kadar

Ben sana beni anlatayım bari

aslında ben beni bana anlatayım bir daha da

unutmamış olayım kendimi sana anlatıyormuşum gibi yaparak

hem ne güzel sohbet ediyoruz sansınlar bizi görenler

nasıl olsa herkes bizi samimi meslektaş sanıyor ya

Başka türlü bu rakının tadı olmaz

Haydi başlıyorum

bu usturuplu alıştırmanın girişinin ardından

kendi malım olan üslubumla sinirli

çünkü beni çok üzdün sen

onursuz çıkarıcı davranışlarınla

bunalttın burnumun dibinde beni

Sıkı dur patlıyorum

Ben İçinde Biz Ben Olmak

Ben
evet ben
ben demek ayıp biliyorum ama
buna rağmen
evet
ben
bana ben diyorum
ve
bundan utanmıyorum
Çünkü bunca
işlik dışlık bilişlikten sonra
bencilliğimin üstesinden gelmişken genel olarak
onca zor uğraşların sorumluluğu içindeyken üstelik
siz
bana hep
sen dediniz çöp ve çöplük doygunu gözlerinizle
samimi sen sosuna banar gibi yaparak
ofis fareliği rahatlığı
ve kümes bekçisi tilki keyfiliği içinde
vıcık vıcık kaypak dilinizle

Madem öyle
anlatayım biz'in içinde
ne zorluklarla oluşturabilmiş olduğum ben beni
iyice dinle de dön geriye ara
siz'in içinde oluşturamamış olduğun sen seni

Ben'in içindeki ben'in adını biliyor musun sen
nereden bileceksin
bilebileceklik olsan gerek kalmazdı anlatmaya zaten
Arif'e tarif olmazdı ki

Baştan söyleyeyim adını da
nerelerde ne yaptıklarını çabuk anla anlatının içinde
ve gör evrensel insanca insanın nasıl olunduğunu
ve herkesin buna zorunluluğunu
barışçıl dünyanın sürekliliği için sorunsuz savaşız

O'nun adı Donkişot Murtaza
Kimin Donkişot Murtaza'sı dersin
hepimizin
hem ülkemizin
hem dünyamızın
hem bekçisi hem kurtaranı
Nasıl olgulayıp oluşturmuş kendi kendini
başlıyor anlatmaya dinle şimdi

Doğuşundan beri yaşamıyla
yaşam şekli olan mesleğini
konumuyla koşuluyla
olgusuyla oluşumuyla
sorunlarının çözümünü evrensel yerine koyarak Dünyaca
ormanın canını tüm canlıların canı sayarak
rüyalarını bile bu uğurda harcayarak
film gibi gelip geçmeyen
salt gerçek değil
inim inleyen
gerçeküstü gerçek olan bu varoluş
kısa bölümlerle kayıtlanan bir sunumdur

Dalıvermek Öz Yaşamsal Anılardan İçeri...

Doğup olduğum ortamda
bir kaplumbağalık yaşam şansı bile yoktu
bir ekmeklik unumu
kum taneleri arasından toplardım tek tek
bilmedim katığının hayalini
midemin içinde geçerdi tüm günlerim

Karadeniz ardı orman kenarı köyü idi bizim de köyümüz
dağlık ve bayırdı diğer köyler gibi arazimiz
verim alınamazdı orman açması tarlalarımızdan
hem gübresiz hem susuzdu
akar giderdi sağanak yağışlarla sel olup derelere
ama çaresizdik
ısrarla gene sürer gene orman sökerdik kazmalarla
kazmayı bırakır bırakmaz baltayı kapardık

Yakacak yapacak ihtiyaçlarımızdan sonra
davarımıza malımıza yaprak yemi hazırlardık kış için
onun ardından da
koşardık ormanların en iyi yerlerine
en güzel ağaçlardan aletler yapardık
ihtiyacımızdan fazlasını
götürür Sivas'ın ormansız köylerine satardık
dersek de yani
yarım çuvallarımız için zahire bakardık
bildiğin takas hani
yüzde yüz ormandandı yaşamımız anlayacağın senin

Bizim öküzlerimizin
biri sarı biri siyahtı
aynı anadan olma kardeştiler

bütün gün
kağnı saban
hiç erinmezdiler
Vefalı dostlarım
iş arkadaşlarım
güzel kardeşlerim
beraber büyümüştük aynı evde ahırda
haydin der demez girerlerdi boyunduruğa ikiletmeden
şakır şakır şahin gibiydiler
övendere modul bilmezdiler
çalışırken eğlenirdik sanki üç kardeş
öyle güzellerdi öyle birdik

En yiğit zamanlarındayken
satmıştı bilinmez bir köye biz uyurken gece babam
bulamayınca sabah ahırda
hüngür hüngür ağlamıştım

Ağlama diyordu para ederken satmam gerekti
hem para ilazım oğul tohumluk buğday alınacak
Söylememişti gider görürüm diye yerlerini
Halen rüyama girerler
halen ağlarım aklıma geldikçe
Bak gene sesim titredi

Tüm kışlar
oluk oluk burnumdan akardı
yırtık kıl çoraplarımda mor topuklarım
görürdüm de duymazdım
bir keçiler minnetle bakardı
haydi derlerdi
daha doymadık
oğlaklarımız ölecek açlıktan karnımızda

çiğne karları
çığır aç bize
de
kes şu ağaçları
iyi sürgün var tepelerinde
yiyelim de doyalım ölmeyesilik olsun

Ah ormanlar
cıyak cıyak ağlardı
ben ağlardım
baharda
nerede ötecek kuşlar derdim
ya dereler
ya seller
Onun için
hep seldir uykularım

Ellerim
bu ellerim işte
kalem kadeh mi tuttu sanıyorsunuz hep böyle
bildim bileli
biri balta
biri kazma
kestim biçtim yetmedi
söktüm dibinden ağaçları

Tarla diyordu habire babamız
tarla
tarla ulan tarla
herkes söküyor kör müsünüz
bize kalmayacak yoksa
yörüün bakalım yörüüüüüünnn
bir sürü oldunuz eşşoğlu eşşekler

bok mu yiyeceksiniz yarın
ben bana göre söktüm
siz de size göre sökün
sökünnn
sökünnn
söküüünnnn

Söktü tüm orman köylüleri de bizim gibi
ülkemizin her yerinde hep böyle
taşlık kayalıklardan başka yer bırakmadık ormana
ondan işte bu bayır bacak bozkırlar
ne tarla ne ekin
aktı gitti
toprak yok ki

Ağaçlandıralım diyoruz şimdi
bu böyle olmaz
bu dağlar orman olmalı
bize hep ana kalmalı
Ormansız Vatan Vatan Değildir'i doğru demiş Atatürk
ama
işimizi anlamıyoruz
ya da
aldırmıyoruz
böylece
başaramıyoruz
sonra da
kızıp bozduğumuz orman ekosistemine acizlikten
saldırıyoruz birbirimize
dalaşıyoruz

Daha zordur ağaç yavrusu insan yavrusuna göre
duldası yoktur analarının babalarının başlarında

yerlerini güzel eylemeliyiz bebeklerinin
elleyip bellemeliyiz yuvalarını
yürüyene kadar olsun
başlarında bekleyelim derken
keçileri bile salarız üzerlerine
bir de
niye olmadınız diye
gider tükürürüz yüzlerine
toprağı tekmeleriz bir daha
yeniden
haydi yeniden
olmadı daha daha da yeniden
paramız yok diyerek bakmıyorsak fidanlara
bedava mı yapıyoruz ki yerlerine yeniden dikmeyi

Bakın
gene sen dediniz bana
bana mı düşmüş bu memleketin yeşillenmesi de
ya kime düşecekti
sen başka ülkenin insanı mısın ki
öyle bile olsun
var mı yaprağın işlevinin sınırı
nerede bizim oksijenimiz
nerede bizim karbondioksitimiz
düşman tanır mı
soluklarımız
osuruklarımız
nasıl gelme diyebiliriz ki kutup buzullarına
eriyip de
gelir ovalarımızı basarsa
ne yapacağız bu dağların tepelerinde
bil fiil
birbirimizi yemeyecek miyiz açlıktan

Haaa

o zamana daha çok var değil

o zaman şimdinin içinde

şimdi bizim sırtımızda

senin

benim

onun

demek bile ayıp

ama sen diyorsun ki

başka laf mı yok

şurada oturmuş kafa çekiyoruz

felekten bir an çalışıyoruz

Çala çala

kalmadı feleğin ne bir anı

ne başka bir zamanı

tükettik diyoruz

kızıyorsunuz

Keşke öyle olsaydı

bilgi bilinçle dolu olsaydı düşüncemiz çoğunluk olarak

da

yakıp yıkmasaydık doğanın gizini

körü körüne

mide uğruna

varoluş yok oluş değil de

tek apış aramız olsaydı sorunlarımız

da

sulu sulu anlatsaydık bel aşağısı

dalabatalığımızı

doktor Nataşaları

mühendis Nataşaları

nasıl becerdiğimizi cahil başımızla

ulan gardaş diye diye

sanki cennetin melekleri
üstelik ayağımızda
evimizde
salya sümük geve geve
hey ulan be diyerekten
açlığı sebep görmeden
enayiliğimizi aşk bilerekten

Kah kih kah
da
bilmiyor muyuz yani gerçekten bunları
biz
bizim yalanlarımızı biliriz de
bilmezden geliriz
çünkü hoşumuza gider
eski efelenmelerimiz
Oysa atari oynar gibi elin gavuru dediklerimiz
Kosova'da savaşmıyor da sanki
taa Amerika'da viski yudumlayarak
savaşa karşıyız diye bağırıyor
onun için biz karışmayız diyor

Ah bir şiir geldi dilimin ucuna defterimde duran
Sen
Benim Kadar Yanamazsın
Kendi Ayrılıklarına Bile
Nereden Bileceksin Ormansız Dağların Hasretini

Sana bunu söylemek istemezdim
sen dedirttin bunu bana
sen
evet sen
ben inatla biz derken
sen ısrarla sürdürdün arsız senlemeni

o kadar ki
takıntı haline getirdin bende bunu
ondan dönüyorum ikide bir laf arasında buraya
genele gire gire yeri geldikçe
sana öğreteceğim bunun cehalet yanlışlığını
ve olması gereken gerçek insan olmanın hitabını
Unutma
bunun için başladı bu gece bu sohbet

Ha ha ha ya
suç oldu düşünmek
fantezi olsun diye değil ki
düpedüz sorumluluk bu
anlattım
belki bir diyet ödemek
görüyorsun işte
dikemiyorum yerine söktüklerimizi
Buna rağmen
nasıl hiç orali olmadan durabilirim ki

Verebilme ve Alabilmeye Bağlıdır Olmakla Olabilmekler

Kaçma işin kolayına ben dediysem de kendimi
o kadar da yalın biri değilim
bir bin milyonlarcayız
sen benden daha kötüsündür belki de
geçmişinde tahribatçı olarak
ve benim gibi konumun koşulun gereğince
hiç de senin suçun günahın değildir olanlar
Varolmanın kötü koşullarıdır suçlu olan
Bunu böyle demeyiz de örteriz üzerini durmadan
Üstümüze yoktur kaçma huyumuzda
bir yerde bir vakit bana da
doğma büyüme üstelik
İstanbul efendisi demişlerdi
kem küm etmiştim de
inanmamışlardı
hoşuma gitmişti eğitilmişliğim de
gene de kendime
vay alçak demiştim gülerek içimden

Dinle bak
bu ilginç
keçi çobanı
orman katili
haydi bakalım
oluyor İstanbul efendisi
hem de
doğma büyüme

Yani
demek ki olunabiliyor

sa
madem
haydi diyorum ben de
olalım artık kurtularak cehaletin ilkelliğinden
çağdaş insan olalım bilinçli
vaz geçelim önce tekme tokattan
şu organlarımız artık dönsün doğal işlevlerine
bu ayaklar insan insan yürümeli
bu eller
kan değil
yıkım değil
ekmek tutmalı
öpülmeli
Diyorsun bunları bana da
var mı ki halen anlayan tek tük de olsa
diye
soruyorsun ya boşverici bakışlarınla
Olmaz mı hiç diyorum ben de sana

Kim anlar demiştim senin gibi ben de
ayrı izi ile insan izini
boşuna alıyorum ben bu pabuçları derken
sonra bir gün seksen yedide
yıllar sonra Kırklareli Cazkof'da
bir kahveye oturmuştum dayımın oğlu Hasan'la

Seksen dördün Kasım'ında
Trabzon Köydüz şefliğine sürüldükten sonra
yıllık izinin bir gününde
gelip sarılarak hoş geldinleyenlerden
karşımda elim elleri arasında tutulu masada
yaşlı Rasim Avcı amca ağlamıştı durup durup
tutamıyordu kendini bir türlü
en az ormanlılardan Tepetaş Köyündendi

Şaşarak merak edip sormuştu Hasan Abi
amca be
niçin ağlıyorsun
bu bir garip kuştı
kovalanıp İstanbul Kemerburgaz'dan
buraya kondurulmuştu
nice sonra sopa kötek yeniden
okullar açılmışken
tayinler yasaklıyken
kara kış kapıdayken
taa Trabzon'un Köydüz'üne kovulmuştu

Niçin ağlıyorsun ki sen böyle kötü bir adama
yoksa yaranmak için size
görevini mi kötüye kullandı
suçlarınızı mı örtbas etti
ne yaptı
diye sayıp sorunca
Ha ha ha ha deyip durmuştu hayır demek için

Ve ni(e)tekim hayır diyebilmişti zor güç olsa da
O bizi bilmez ama
biz onu çok iyi biliriz oğul
yedi yıldan fazla kaldı aramızda
biz böyle bir şef görmedik şimdiye kadar buralarda
bundan sora da görmemiz mümkün değil bey oğlum
git şuradan sor bütün köylülere
aynı cevabı almazsan adam değilim

İlk defa değiyor eli elime
vasiyet ettim çocuklarıma
onun adını verin diye
torunlarımdan torunlarına
o

hep kalacak içimizde
neden dersen çocuğum gene ille de
nüfusumuz var kayıtlı ama
ilk defa
o bizleri adamdan saydı bu hudut ellerinde

Nasıl anlatıyım daha çekemedi kötüler
sürüp götürdüler aldılar bizden
Nasıl ağlamam
nasıl ağlamam
bırakıp gitti bizi
özledim ben çok özledim
sen söyle
unutmasın
arada bir gelip görsün bizleri

Yaaa
böyle olmuştu
Hasan abimin de gözleri dolmuştu
Ne demekti adamdan saymak ve sayılmak
görev ve meslek ötesi çok derin bir şeydi
bilmiyordum böylesini
sarsılıp anlamıştım da
ben de ağlamıştım
Ağlaşmıştık karma karış en diplerde birlikte

Ve tabi elbette ki
tümüyle değildi kahvedekilerin duygusal paylaşımı
sırıttıyordu tek tük köşelerde itlerden beter itler
Şimdi
o itlerden beter itleri anlatacağım varsa almaklığın
önce itlerden özür dileyerek tabi
Peki
ılımaya başladın hadi bakalım

Pusudan pusuya tek tabanca
ölümünden beter ölmüştüm
yüreğim param parça
yıldızlara gömülmüştüm
Bu dağlar
bu dağlar
bu dağlar
uçsuz bucaksız
nasıl beklenirdi bu ormanlar

Gel denmişti on binlercenin içinden sınavla
oku bil denilmişti devletçe
çaldırmadan
bekle koru işlet ve yeniden yetiştirerek yenile yasası ile
sırtıma yüklenerek zimmetlenmişti mecburi hizmetle

Damsız
kapısız
kilitsiz
nasıl bekçilikti bu böyle
dibinde yatsan
hangi birinin
çaresiz
yirmi dört saat ağaç başında

Onun için
acıasını duymam bu meret içkinin
dolar dolar boşalırım
ayıp görmem
ağlarım
ne açlığım gelir aklıma
ne açıklığım
kimi aptal der ardımdan

kimisi Abdal
deli diyenler de var tabi
kesemi doldurup da keyfime bakmadığım için
belki sen de diyorsundur ki enayi
şunu da ekliyorsundur mesela
desene be adam
şuramdan aşığı Kasımpaşa
yavrum Yalova kaymakamı seni

Hayır
hayır
hayır
takanlar var ülkemizde
böyle diye diye böyle olduk biz
birbirimizden sorumluyuz hep
ben biz'in içinde kalmalı
herkes kendine değil

Bak gene bir şiirden bir bölüm daha
Saymak Zorunda Kalmak Seni
Yok oluşun Bile Aranmasıdır
Ya da
Akrebin Ateşle Çevrelenmesi

Tam buna uyan birisi
müdür Yılmaz Birler Kırklareli'nde
tayin olup giderken uzak bir yere
körkütük sarhoşken dedi ki bana
sen gene aynen öyle dur
devam et bildiğin gibi yoluna
delip gitmişti gözleri gözlerimi
derinlerdeydi çok

Başımdı

görevdaşımdı

silah çekmişti yemekli bir tartışmada biliyor musun
her şeyiniz çok mükemmel de
ah şu solculuğunuz olmasa demesi yüzünden
belki de oradan geliyordur mükemmellik deyince ben
hem nereden biliyorsunuz solcu olduğumuzu ekleyince
hem de birinci yılındayken daha on iki eylülün

Burada bırakalım bunu da

Gene bir başka birisi İzmit Suadiye'de doksanda
Gölcük Müdürü Şekip Agar Keltepe (Kartepe) ormanında
gıydırmeye başlayınca kesik ağaçların başında bana
Heeeeeyyy dur bakalım Müdür diye bağırırmıştı
Papazbağı muhtarı ve kooperatif başkanı Yunus

Sizleri de gördük buralarda şeflik yaparken
İzmit muavini olan halen Ufuk'la
istemezdik ama mecbur koydunuz söylemeye
bu adam var ya bu adam
ne yazık ki bizimle boşuşuyor buralarda
bize bizi bu adam tanıttı
hırsızımızı kendimize yakalattı
hatta benim kamyonumu da kendisi yakaladı
boş kaldı kaçak atölyeleri parke fabrikaları
bitti tazı tut tavşan kaç oyunu
bu ormanlar bizim geleceğimizmiş meğer
yazık
Avrupa'da Almanya'da olmalıydı bu adam

Boncuk boncuk terlemiştim o soğukta

ah anasını

vah anasını

helal olsunu Yunus muhtara
bu nasıl mertlikti böyle
gerçekten de
çok zorlamasına karşı zabıtlattırmıştım kamyonunu
işte insan örneğiydi memleketimin
şimdiye kadar kamyonu yakalananlar sürdürmüşken

Gene bir gece saat yirmi üçte
odamda çalışırken İzmit Suadiye’de
daha önceleri kurşunlanarak basılan Şeflik’te
hiç kimse yokken doksan yılı mayısında
dört adam gelmişti mehzilenir gibi
simil simil girmişlerdi içeri

Aha demiştim içimden tamam
Kalem elimde
bakışa kalmıştık ateşe hazır kovboy düzeni
Öylece kaç sene durmuştuk bilmiyorum
bütün yaşamım gelip geçmişti önümden

Buyurun deyince oturmuşlardı
elleri bellerinde değildi
gülümsemeye çalışıyorlardı üstelik
biraz konuşacaklar da sonra demek ki
demedem daha içimden
Çok çalışıyorsunuz dedilerdi bir ağızdan
Bu peşrevler ne zaman biterdi Tanrım
bakıyordular
bakıyordular
bakıyordular öylecene göz kırpmadan

Ha ha ha hayrola diyebildim güç bela
Hayır dediler

merak ettik de
sizi tanımaya geldik
hem de teşekkür etmeye
Teşekkürölü ölüm müydü
çok kızgın olmalıydılar demek ki
kedinin fare oyunu gibi
sonra da

Ve biz dediler atölye sahipleriyiz
siz geldikten beri sekiz aydır
atölyeler kapalı
işsiz kaldık anlayacağın
sanayi odunu tomruk gelmiyor
parke taslağı üretmiyoruz
ve göndermiyoruz fabrikalara
kaçakçılık durdu
Eyvah demiştin cayır diye yanarak gene içimden
ağzım kurumuştı
tamam oğlum bitti
nokta
şuradan yedi altmış beş kırıkaleye el atsam mı
derken

Ama olsun dediler
Allah senden razı olsun
ormanlarımız kurtuldu hepten tükenmeden
sözlerin herkesin dilinde yaptığın toplantılardaki
demişsin ki muhtar ve kooperatif başkanlarına
bu dağlar böyle ormanlı mı güzel
yoksa çırlı çıplak kalınca mı daha güzel olur
Bu da sorulur mu deyince onlar
Eeee
niye kesiyorsunuz o halde

bitince mecbur kalacaksınız zaten
şimdiden bırakın da
tarla ve bahçeleriniz
ve hatta evleriniz ahırlarınız sele gitmesin

Böyle bir şey duymadıktı kimseden bugüne kadar
duyan düşündü
duyan düşündü
doğru denildi köycek kentcek

Devletin ormanı sanırdık bizler
Devlet korusun
kaçakçıyla boğuşsun
Siz de demişsiniz ki muhtarlara
herkes hırsızını bilir
herkes hırsızını tutsun
Ve de öyle oldu
herkes hırsızına dur dedi
bu ormanlar bizim dendi
hakkımızı çalamazsın arkadaş denildi

İşte bunun için aslan şefim
tebrik ve teşekkürle geldik
yıllar önce sizler başlatmıştınız bunu
bir size bir bize diyerek
sen durdurdun şükür doğruyu söyleyerek
bu bilgiyi aldık ya
dahası tamam korkma
Dalton kardeşler bile biter artık
Hadi bize eyvallah
işinden alıkoyduk kusura bakma

Aman aman aman
ne ağlamıştım

ne ağlamıştım
onlar gittikten bir zaman sonra
Yaşıyorum Allah'ım demiştim
ben ölü değilim
başarıyorum
ben varım bu Dünyada

Bak görüyor musun
nasıl alıyorlar
bilirsen vermesini
diye sevinçlenirken
donakalmıştım Tokat Reşadiye Şefliğine tayinimle
taktir beklerken tektirlenmiştim gene yukarılarımdan
Nasıl bozardım işlerine yarayan bozuk düzeni
Suadiye Şefi'ni bırakmayın içeriye diye bağıırıyordu
Bölge Müdürü olan zatın
Zorlamayın beyefendi diyordu bayan sekreteri
görüşmek istemiyor sizinle duydunuz bağırmasını
lütfen polis çağırmak zorunda bırakmayın beni, giremezsiniz
Demek ki böyle anlarda oluyordu vurmalar vurulmalar

Yahu ağabey demişti Jandarma Astsubayı bacanağım
bizden bin betermiş sizin hiyerarşiniz meğer
öte başı nedenini öğrenecektin sürgününün
Genel Kurmay Başkanım bile böyle davranmaz
mazeretim olup da yanına gitsem
bu ne be zehir gibi
bizler de sivil diye sizlere imrenirdik iyi mi

Tek bir kelime bile yoktu denilecek
daha bir gece olmuştu Gölcük'teki lojmana taşınalı
ve bağlıydı daha yüklerin yarısı
iyice bunalmıştım

on dokuz yıllık memurdum
ne yapabilirdim ki istifa etsem
dört yıllık yatılıya sekiz yıl zorunlu hizmet yüklenmişim
her gelen iktidar burnundan getiriyordu memurunun
alıp bir pasif göreve de vermiyorlardı
sürüp duruyorlardı şeflikten şefliğe
alın yazım mıydı bu benim
şimdi de memleketim
Almus'a sınırdaş Reşadiye'ye

Güya iyilik yapıyorlardı bana direnmeyeyim diye
daha ne istiyorsun memleketin ya
iyilik de yaramıyor sana
herkes memleketine torpil ararken
sen tut tep yapılan iyiliği demiş oluyorlardı
Biliyordum amaçlarını
memleketimin insanlarıyla kapıştıracaklardı beni
bizden adam çıkmaz diye yüzüme tükürttüreceklerdi
ezbere bildiğim yaşam şekli suçlarına dokundukça
adamin görevi ne yapsın demeyeceklerdi
Vefasız nankör koyacaklardı adımı
ya da bizim oraların yaygın nitelemesi
pis Hı(n)zır Paşa'sı Pir Sultan Abdal'ın
Bizim oralar
bizim oralar ki
ta cinnetlenmesi var olma yolunda olmaya çabalamanın

Orman Köylerinde Var Olmak ya da Yok Olmak Cinnetlenmeleri

Yeniden yaşayacaktım köyde yaşadıklarımı ama
bu kere kanunların uygulayıcısı olarak karşılarda
yaşam sanılan cebelleşme ise şu idi

Hep düşünürdüm bildim bileli kendimi
dört mevsim olurdum her yıl dört defa
çocukluklarımda
Kasım'da başlardı daha kışın korkusu
o kısa solgun güneşler
dönmez sanırdım bir daha parlaklığına
hele de karlar düşünce
sanki aılıktan ölürdüm
Mart'ta çiğdeme kadar
toprakta can olmazdı
korkardım ölülerden de şaşmazdım
kuru ekmekleri de kalmamıştır belki de derdim

Ben başlardım kuşlardan önce ötmeye
her birinin sesini
bilirdim önceki baharlardan ezbere
gözlerim yapışık kalırdı tomurcuklara
acı erik çağlaları ah
kuşekmeği kertmeli yemlik
hele de efelik madımak
nasıl çağırıp oynamazdım
oy madımak türküsünü
kazan kazan kır otları
Mart dedi mi
Karacaoğlan olurdum
Öküzümüz merkebimiz

ineğimiz danamız
keçimiz oğlağımız
bir deri bir kemik
dayardık ağzımızı
otlara
yapraklara
dağlara
Dağlara da
dağ dediysek
bilmezsın belki
coğrafya tarifi değıl bu
dağ deyince
orman anlaşılır bizim oralarda
başlarlar birbirlerine sormaya
dağa mı gediyon
he
dağdan mı geliyon
he
nasıl dağlar eyi mi
gulah asma galmamış bişey

Ne kalacaktı ki
her gün herkes
omuzlarında balta
ya dağa giderler
ya dağdan gelirler
yorgun
bezgin
üzgün
eşek ve öküzleriyle

Akıllarından çıkmaz ilkokul türküleri
baltalar elimizde
uzun ip belimizde

biz gideriz ormana
hop ormana ormana
da
hoplanacak bir hal yoktur
hop deyince
hop hop oynamalı insan
derler
boyunlarını bükerler
anarlar öğretmenlerini buruk buruşuk
gün günden kötü gelir
odun biter
orman biter

Düşünmez mi köy dediğin hiç diyeceksin
düşünürler de keyif olsun diye değildir
örneğin
umurlarında değildir dünyanın yuvarlaklığı
dönmesinden olduğu gece ile gündüzün
dört mevsiminse eğriliğinden
ama yaman merak ederler
nasıl geliyordur acaba güneş diye
sabahki doğduğu yerine gece vakti
şu tepelerin ardından kimseye gözükmekten

Akıl sır erdiremezler bir türlü
adam ne ise Allah'ın işidir derler
önemli değildir o kadar da
ama
çıkamaz akıllarından hiç
boş tencere boş tekne
neylemelidir
neylemelidir
nasıl nasıl

ille de un bulgur eylemelidir
bu dağ bayır daha karın doyurmaz
ya çok çocuk
ya bu nüfus

Çare çare ne çare
gelir duydukları akıllarına
okumak
Oku oğlum
hadi biraz sora
kızım sen de
durmayın aman ha

Aman ha ama
tüm nüfusun tümünü
memur edemez ya devlet
sınav eleğinde kalırlar tek tük
okutur eyler devlet
getirir götürür devlet
kalemi elinde
somunu belindedir
İşte bunlar cennetliklerdir
haset hasret
bakarlar arkalarından

Ya biz ya biz ya biz diye yanarlar
elek altı unufaklar
ne yapacağız şimdi biz
kalk gidelim gardaş bu el bize yaramaz
aman yaraaamazz
gardaş yaramaaaazz
al sana acı bir uzun hava

ağlaya ağlaya düşerler yollara
Gurbet yolu gariplerin yoludur artık

Bundan işte hep acıdır türkülerimiz
ah ahhh demeden
vah vahhh demeden
dövmeden bağrımızı yumruğumuzla
hiç mi hiç tat almayız
yetmez de bu kadarı
iki duble de atınca
hüngür hüngür ağlarız
bulursak her zaman
bulamazsak bayramda seyranda

Ne dedin
Bu anlattığım arabesk mi
Arap marap değildik ki
besk'imiz olsun bizim olmayan
az bile anlattığım yaşamıydı köylerimizin
daha da anlatacağım yeri geldikçe
bu bizim alt yapımız
göresin diye söylüyorum üst yapısal çelişkilerimizi

Ekonomik yapı belirler sosyal yapıyı
üst yapıyı alt yapı belirler denilir ya bilimsel olarak buna
bilmez isen bunu
anlayamazsın baştan beri yaşayarak anlattıklarımı
uyduruk hikayeler sanırsın akla hayale sığmayan
Daha neler var bak dinle de
öğren gerçeklerini bedavadan Ülkenin ve Dünyanın
okuman yazman kıt ve düzenin de öz oğlusun galiba

Gemisini Kurtaran Kaptan Şeytanlaması

Ben

hiçbir zaman gemisini kurtaran kaptan olamadım ben
biliyor musun sen bu vicdan ve merhamet düşmanını
en baş ve en vahşi ajanıdır kapitalizmin
tarifine sıfat bulamadığım bu cehennem cinnetçisi deyim
bir de
tüm sözcüklerden önce yerleştiriliyor insanların diline
hem de atasözü olarak kültür diye
sürüp gidiyor nesilden nesile

Hayvanlardan da öteye götürdü koruma içgüdümüzü
kudurta kudurta açgözlü bencilliğimizi
yiyip bitirtecek Dünyamızı ve kendi kendimizi
Ama ben onu hurdalığına attım yaşam çöplüğümün
Tüm Dünyanın mutlu var olma ebediliği de
tümünden onun silinip atılmasına bağlı
bu herkesçe adam akıllı bilinsin
yaşam sandırılan şu cehennem
yer yüzünden silinsin

Öğreticiliğine inandığımdan genel gerçek gerçeği
berbat zengin ibretlik çalışma yaşamımı
anlatmaya devam ediyorum
gene şiir diliyle
özet olarak
olabildiğince

Korkudan İbaretle Olması Yaşam Sanılanın Dünyada Tümümüze

Artık
her gün için
küp kuru
bir çeyrek somun yerine
üç öğün yemeğim vardı
Sabahları
ya çay peynir zeytin
ya çay reçel sana yağı
Öğlenleri
ille bir et veya etli yemeğin yanında
bir tabak pilav
bir kase komposto
Akşamları ise
bir tabak fasulye veya benzeri
yanında pilav veya makarna
Ve
her üç öğünde de
çeyrek ekmek garanti

Ben bunları yerken dostum
iyi dinle dostum dostum
ağlardım
her gün
öğünümü
göz yaşıyla karardım

Dalar dalar giderdim yemeklerde
anamı babamı
bana umut bağlayan akrabalarımı
tümünü düşünürdüm köyümün

bilirdim ölmeden düpedüz açlıktan öleceklerini
hangi mevsim
hangi ay
hangi hafta
hangi gün ve saatlerde
Götürüp okul ekmeğimi paylaşamazdım onlarla
hem hangi birine yeterdi ki kalori hesaplı tek yemek

Elbet de
daha şanslıydılar gurbet yolunun garipleri
ya bir bulaşıkçıydılar bir lokantada
ya bir aşçıydılar bir zaman sonra da
ya da
komiydiler
garsondular
veya
kanal kazıyordular bir yerlerde birileri için
inşaatlar da amelelik ya da
ama
hiç olmazsa
helva ekmek olsun günlük toktular

İşte böyle
gözyaşımla birlikte
yiyordum içiyordum
şarıl şırıl suların sevincinde
modern tuvaletlerde
çalı çırpı değmeden bir yerlerime
bir rahat mıçıyordum
da
ama
ıgıl bıgıl dıgıl derken Coşkun Aral'ın Avni'si gibi
yani taharetlenirken

uzanıveriyordu ortaya doğru yılanın kafası
başlıyordu ben de isterem şarkısına
ve devam ediyordu
ulan hey ulan
ben ne oluyorum buralarda
yıllardır kandırdın durdun midenin yüzünden
hep fış fış çıış
bir görevim daha yok mu benim
açıldı maymunun gözü sıra bende

Bak hele bak hele bak hele
edepsize bak hele
bunca aç açık varken daha
şu rezile bak hele
diyerekten
vermiş oluyordum ağzına gözüne acı sabunu da
buna da şükür diyordu edepsiz arsız herif

Gülünecek bir şey yok bunda
her normalin başındaki haldır bu
eminim ki sen de böyleydin
ve halen de böylesindir mutlaka belki de
önemli olan
inkar etmemesidir kişinin kendisini

En temel içgüdünün ikincisidir bu
birinciye bağlı yapışık kardeştir
o nereye giderse bu da oradadır
onun varsıllığı kadardır bunun keyfi de
o açsa bu da açtır
yassah ve ölümdür ondan ayrı kaçamak ve hırsızlıklar
bakmayın siz bazı tekil tüküllerin
birinciye mala doyuma kondurduğuna

İstisnalar da kaideyi bozmaz denilir
Yani ekonomin yoksa cinselliğin de yoktur

Gel burada duralım biraz
benim halim ne haliydi acaba insanın
çırılçıplak soyunu sürdürmek güdüsü müydü
aile dayanışması mı yoksa
toplumsal sorumluluk mu veya
yok olmak korkusu mu
varolmanın sürekliliğini savlamak çabası mı
tüm insanların mutluluk içinde gelip geçmesi mi Dünyadan
güvenerek yarınlarına ve korkmadan

Evet korkmadan
çünkü yaşam sandığımız ömrümüzün tamamı
korkudan ibaretti tüm insanlar olarak dünyaca
çünkü
ya sömürüldük
ya da sömüren fert olarak
Sömürülendeki açlık korkusu yarınında
sömüründe ise
kaybetmek korkusu stoklarını her hangi bir anda
İşte bu idi dursuz duraksız savaşların nedeni
hem fertler hem devletler arasında

En doğru ve birincil görevi değil midir her insanın
sömürsüz savaşız bir dünya cenneti ebediliğini kurmak
paylaşmak erdemi hep beraber
Açlığı tokluğu paylaşmak
acıyı tatlıyı paylaşmak
yok etmek insanın insana zulmünü

Ve dönüp dönüp söylemiştim atasözümüzü

Biri Yer Biri Bakar

Kıyamet Ondan Kopar

Kıyamet ellerimizde idi

kıyamet kopmamalıydı katiyen

He hüü dedik düştük yola

önceden gittiği bilgelerimizin

bin bir zorlukla

Varışsız Yol Olan Yanlış Oyununa Sapmak

Ne yolu
hangi yol mu dedin
Pes arkadaş pes be
Orman yolu orman
Şimdi de hangi tipi orman yolunun deyip de
saydırmak isteyeceksin her halde
A Tipi mi
B Tipi mi
Sürütme mi diyerek
Ha güzel iyi çağrışım yaptırdın bravo
ormanı kökünden yürütme yolu
karın doyurmak için gittiği ahalinin

Yahu sen meslek kitaplarının dışına hiç mi çıkmadın
bu at gözlüğü ile geçip gidecek misin bu Dünyadan
bu çok ciddi suskunluğunun nedeni sahiden
adam akılsız bilinçsizliğinden miydi

Cık cık cık edilir bu şaşkınlığın ardından
Ah
bunu bilmek bu kadar zor mudur
baştan beri anlattığımız ne ki bizim
doğar doğmaz kim düşmez ki bu yola
daha dölütken hatta
yürünmez mi
Var mıdır yemeden varolan canlı
işte şu ekmek önündeki
uzanmak ona yürümektir
yoldur işte aradaki mesafe
kimine kol uzanımıdır uzunluğu
kimine biraz öte
kimilerine ise dostum

kimilerine
yani çoğunluğuna onu bizzat üreten insanın
kilometrelerce
kimilerinin de ölümüne uzanan
bu yol
ekmek yoludur

Şimdi parantez içinde
anlamış bulunuyoruz bunca yolun
kara
hava
deniz
ve hatta uzay yolunun niçin yapıldığını
ve aslında
aynı anlamı taşıdığını karınca yollarıyla
yani ekonomik
ne komik
değil mi

Biz de şunu söyleyelim gel
Bütün Yollar Ekmeğe Çıkar
Hani
bütün yollar Roma'ya çıkar denilmişti ya
Biliyorum
uymadı elbet kel alaka
oturmayınca mizah olmuyor işte gülemedik
O başka bir tanımlama
belki konum tekniğini övüyordu söyleyen
belki de inşaat malzemelerini
aslında da en büyüklüğünü ilânlıyordu Roma'nın
Her ne ise
biz dönelim işimize

İşimiz
işimiz de
geldi galiba biraz çişimiz
gözlerin karman çorman bakıyor
toz duman doldu her halde
ya da
birbirine dolaştı bunca yol
ve diyorsun ki
yahu hoca
bütün yollar ekmek yolu ise
peki
bu toz duman
bu kan revan ne
hiçbir şey gözükmüyor ki
Haklısın
al sana bir şiir daha:

Varışsız Yol (Yanlış Oyun)

Bereket dualarıydı türkülerimiz
toprağın çağırısıydık güneş ve yağmura
en kutsal harekettik çatl原因an tohumda
çiçeklerde en olgun döl

Her gönölde hep birlik
doymuşlukla otururduk soframıza
coşkuyla açılırdı kollarımız
yeniden döllerdik enerjimizi toprağa
Başka bir şey bilmezdik

Dedi ki bir yemek sonrası sofraya başımız
bir oyun kuralım seyirlik olsun
birbirimizle boğuşuralım enerjilerimizi
ödöl olarak karşılığında
yenilenin yemeğinin yarısı yenenin olsun
bundan böyle bu da helal hak olsun

İşte kan ter içinde
sinir sövgü salya sümük döke devire
koşuyoruz bu varışsız yolda o günden beri
Hüseyin ÖZDEMİR 07/07/1990

Demiş ozan böyle
önündeki tarihte o zaman

Ah ne güzel demiş
vah ne güzel anlatmış
açgözlü hırsın doyumsuz kurnaz hırsız olan
katil kapitalizmin doğum ve başlangıcını
Emperyalizmin kahpe anasını yani

Herkes dilinden düşürmüyor aşağılamak için bu emperyalizmi de
kimse bunun anasını babasını sormuyor söylemiyor
onlar da mı gizli sofrabaşı takiyyecileri yoksa ha

Neden olmasın?

bu da o oyunun siyaset icadı desene be yahu
hindiden betersin beyaa
o bari arada bir gulu gulu ediyor
sen öyle hela testisi gibi otur
aman hiçbir şeye karışma sakın
Allah Allaaah
hiç soru yok muhabbette
sohbetin önünü açmak da bana düşüyor
eşek yükleyene yardım edilir denilir böyle hallerde

Düşüncesine sağlık önce diyenin
sonra diline
sonra eline
az kalsın
bir de beline
diyecektim ki
Bektaşî kopyası yaptığımı sandım
ama
sandımsa da sandım evet
böyle birinin beli de mukimdir elbet
ben yazdım belki de değil
benlerden birisi içimdekilerden
elimin altındaydı anladın mı
Pişman değilim
denk düştü sohbetin özüne
yoksa
nasıl anlatırdım bu tozu dumanı

Şiir güzeldi mi dedin bir ara
doğru demek duyduğum
demek ki şiirin demek istediğini anladın
benim de derdim bu idi zaten
şu sanat sanat içindir in üzerinde duralım biraz
yeri gelmişken

Diyor ki adam
Vallaa doğrusunu istersen ne yazdığımı ben de bilmiyorum ne an-
ladıysan odur işte işte sanat sanat içindir de budur işteee Efendim
efendim efendiiiimmm Bir anlam
taşımamış olmasıdır amacı ve öz özelliği Nasıl efenim nasıl nasıl

Yahu üstat diye sorasın geliyor
bulmaca da mı bir sanat oluyor şimdi
ki
onun da bir anlamı var üstelik
bir serçe bile gevezelik olsun diye ötmez
gün boyu
ya açım diye bağırır
ya sevgilisini arar
ya da
darda kalmıştır da yardım çağırır
yani
kendisinin içinde olsa
kendisinin dışındakilere yöneliktir eylemi
elbette ki
toplumsal davranıştır yaptığı

Peki
bir fayda görmezse o birileri
bakar mı senin sanat dediğin yapıtına yaratığına

Bir hayli şaşırdın değil mi

hepsi bunların sömürü oyununun oyalama oyunudur
kimse içine düşürüldüğü sorunun nedenini anlayamasın da
kurtulma girişiminde bulunamasın diye
çok büyüük zorlamalarla uydurulmuş
sanat sanat içindir korkaklık güdümlemesidir gerçeklik karşısında
Ormanın
köylüler ve tüm halkla ilişkilendirilmelerinde olduğu gibi

Gel şimdi biz
dönelim yolumuza
şiiirden sora anlattığımız
detay açıklamaydı bu

İşte
o şiiirin dediği gibi
o seyirlik
kurnaz yalan yanlış oyunundan sonra
sapıldı o güzelim karınca yolundan
üretim yatırım yerine
koşuldu boğuşlara
sırtüstü yataraktan
hazır haklamak var ya
yetenek oldu
ama
yetmeyince yiyecekler yeteneklere
sökün etti ruhbanlıklar

Kurum kurum üst yapılar kuruldu
yıldızlarla
yaldızlarla süslenip
üreten
yaratan emeğin mahkumiyeti
emekçinin önüne konuldu

Üstelik

eeeyyy dediler

heeeyyy dediler

onayla bakalım bunu

sen istemiş olacaksın haaa

oy vereceksin her karara

Bağırdılar tedirginler

Hooooop dediler

bunu görüyor musunuz bunu

bunun adı cooop dediler

İşte

ondan sonra türedi bunca yol

nerede karınca yolu

nerede emek ekmek

koşuldu oralara

kapmak için hazır

toz duman oldu ortalık

O zaman karıştı at izi it izine

bu güzelim karınca yolları da

o zaman sislendi

yitirdi doğallığını

her adım kontrol

her adım söğüş

her adım pusu

her adım baskın

şaştı trafik

her an hep kaza

sustu ritmik türküler

başladı ah vah

kahr

ve kahırlı uzun havalalar

ardından arabesk dediğin

Sen ne diyorsun
insanın insana yaptığıını
hiçbir hayvan
bırak kendi türüne
yapmamıştır katiyen
başka türlere de bizim kadar

Şu nalet olası bize özgü olan
yalancılık var ya
o zaman giriverdi lügatımıza
kapmak için ekmeğini emeğin
ve daha sonraları
başka kaşkariko gruplarının stoklarını

Neler uydurmadık neler
dilimiz ayrı dedik saldırdık
rengimiz ayrı dedik saldırdık
dinimiz ayrı dedik saldırdık
Bitmedi sömürünün saldırı yalanları tarih boyunca
tarih de gerçi sömürünün hikayesi ya iki satırlık
Tut Kelin Perçeminden denir ya hani o hesap

Oysa
hepimizin öğretisinde de
aşağı yukarı
aynı öğreti vardı
Adem ile Havva idi ilk atalarımız
kardeşlik yani tümümüz için özü
de
bir türlü sormuyorduk bu çelişkimizi kendimize
Doğru
açlığın dini imanı olmaz denilir sıkışınca da

hem de işimize gelir
kurnazlık ya adı üzerinde

En kötüsü de nedir biliyor musun
Tanrı'yı alet ettik kurnazlığımıza
ne halt ettiysek O'na yükledik
ah ne kolay
ne güzel
çal çarp
savunma hazır
alnımın yazısı ben ne yapayım
Allah böyle yazmış illa olacak
önüne durulmaz ki yazgının
Geç ırzına gözüne kestirdiğinin
kader
öldür vermeyeni
kader
Ne kadar zaafın varsa devam et
suç senin değildir
yaratan öyle istemiştir
ohhhh
ne rahat

Bir de görevli biliriz kendimizi Allah tarafından
beni gölgesi yarattı deriz
siler süpürürüz canları yeryüzünden
Demeyiz ki bir türlü doyunca karnımız da
koyunca kan bardağını masanın üzerine
yahu
aynı Tanrı yaratmadı mıydı
şu benim yok ettiklerimi de
Evetse madem
ki

tövbe tövbe
tek olduğuna göre Yaradan
benim oyuncak tatminliğim için mi yaratmış oluyor
bunca canları yani
Aman aman tövbe deriz de
hemen peşinden
çıldırmamak için korkudan
ekleriz tabi ki öyleyi

Öyle böyle ile
sürer namussuzluğumuz
ama
oturmadığı için yaptıklarımız
Yaradan'ın
başımıza koyduğu beynimize
katlanır ha babam huzursuzluğumuz

Onun için
bir haldır huldur oynarız
peşinden de
paldır küldür ağlarız
Bu nedenle her daim Allah'dır dilimizdeki
çünkü
her an suç
her an af

Heeeeeyyy
yahu
kardaş
ne oldun sen öyle
kıl inceliğindeki ok gözlerin nerede
Görüyorum
gene bana bakıyorsun da

sen beni görmüyorsun ki
yer gibi bakarken göz bebeğime
herhalde
başım oldu sana koca bir Dünya

Ha
evet
yarasın
sağlığına
Evet
peki de
buna rağmen ben ne mi yaptım
Haydi bir yudum daha
gene sağlığına diyelim de
anlatacağım
bak şimdi

Emek Ekmek Erdem Yolu ve Öncü Eren Bilgeleri

Arandım çıkmazlar içinde
dolandım durdum
kendimdeki kendimi buldum
oradan
bulduğum yola koyuldum

Yürüdüm
bir lokma
bir hırka
ilk yolcusu sandığım kendimi
hak yoluna
kalk yoluna

Ah neler gördüm
ah neler gördüm
o uzun çöl bezginliğinde
hep aynı vaha gibiydiler
taa o zamandan
ondan sonraki zamandan
kimi oradan
kimi şuradan
kimi buradan

Durdum her yerde de
kâh üzüle
kâh şaşa
girdim
Ete Kemiğe Büründüm
Yunus Diye Göründüm'ün
kapısından içerü
Ah oğul dedi ah oğul Yunus Dedem

yoruldum
ben burada duruldum
bakar dururum geldiğimiz yollara
ah çocuğum
haramiler
her saniye izimizi silerler
sen kendini nasıl edip getirdin

Dedim ki dedeme
Bir İz Vardır Dedem
İzden İçerü
Bu iz
emek ekmeğin yolu

Ha dedi
evlâdım
yürü öyle ise
korkma sakın
Seni bekliyor Pir Sultan Abdal
biraz ötede

Gördüm
Hızır Paşa gene azaptı kapısında
şaşmadım
Pir Sultan'dı bu
göz kırptı ve dedi
Torunum
bilirsin
taş atana ekmek atarız biz
gerçi
İlle Dostun Gülü Yaralar Beni
ama

Bilirim güzel dedem dedim
Sivas ellerinde halen çalınıyor sazın
ve yayılıyor tüm Dünyaya her gelen günle
insan soyu tükeninceye kadar da çalınacak
Öyle bir saz çaldın ki
hiçbir güç yok edemiyor tınılı tanımlı deyişlerini
dağlar taşlar hep Pir Sultan
işte aha da ben
sazının kulağı
sazının sapı

Yürü dedi
yürü madem
ne Abdallar var daha
ama
aramaya gerek yok
göreceksin hemen şuradan
dev gibi dikiliyor Nazım amcan bak

Giderken yaldır yapıldak
rastladım Karacaoğlan'a
bir çalıda asılı azık torbası
yaslanmış bir kayaya ağlamaklı
gözleri yumuk
ha babam çalıyor çağırıyordu

Dinledim bir soluklanıp
çiçekler çimenler
ve de ormanlar
ormanlarda ceylanlar
doğal doğayı
hücre hücre anlatıyordu
ve

arıyordu
soruyordu doğal sevgilisini
kuzular kurtlar
dağlar ovalar
ah boran kışlar
zümrüt baharlar
gören var mıydı
gören var mıydı

Cık cık cık ettim
oturdu gırtlığıma ağız suyum
sahi bir de bu vardı ya
açlıktan
düşünmeye bile zamanımız olmayan
ve daha
ta baştan sömürüyle kaybolan
ekmekle birlikte
toza dumana
yalana dolana
ihanete bulanık aşk
aşk
saf aşk
aş'la kaybolan aşk
neredeeeee
tutsaktı yalanın deliklerinde

Hepimiz Fuzuli'ydik aynı zamanda ya
Al bir Fuzuli daha dedim
hem de Fuzuli üstü Fuzuli
çünkü O'nun Leyla'sı çoktu

Bağırdı taa ilerden Nazım Usta
gel dedi
çabuk gel buraya

elleme
nakışlasın elleme
ta baştan olanlar
ve yeniden olması gerekenler
işi bu Kara Dayı'nın
yanlış değil
dokunma
bu telaşla
nerede ise
unutacaktık ulan gerçek aşkla doğal doğayı

He dedim
doğrudur ustam
büsbütün gerçek yaşam
kaldı yalanların altında
yalanlardan içerü

Bunun üzerine
ha gördün mü dedi usta
el salladı Yunus Dede
İçerü'mü görmüş dedi
sana teşekkür eyledi

He gördüm dedim
mahcup
yürüdüm dembül dümbül
Memleket mi Gençliğim mi
Yıldızlar mı Daha Uzak
Kayınların Arasında
Bir Pencere Sarı Sıcak

Ben Ordan Geçerken Biri
Amca Dese Gir İçeri
Girip Yerden Selamlaşam

Hane İçindekileri

(Bak gene ağladım Nasıl bir gurbet bu Tanrım)

Ben de

Girip yerden selamladım

hane içindekileri

kimler yoktu ki hane içinde

tüm rastladıklarım

ve daha aramadıklarım la sayamadıklarım

Spartakus'la Lukratus bile oradaydı

gerisini düşün artık

Şaşma dediler

bakma sen her birimizin birer yerlerde olduğumuza

emek-ekmek

erdemini olduğu

her yerdeyiz bizler

her zaman da hep beraberiz

Peki ama dedim şaşkınlıktan sonra

nerede emeğin erdemin sahibi ahali

Dediler ki

daha gelmediler hep bir olup da

daha orada

hala nutuk çekiyor onlara vali

Ve

vali diyordu ki gene illa

emek olmadan yemek olmaz

kardaşlar vatandaşlar

ama

karışmış bir kere ortalık

nasil bulacağız bunca toz dumanın içinde

hakkı hakikatı

ekmek-emek erdem
alta düşeliden beri
otomatik metalik kayıt
yalan yalan üstüne
hep bunu söyledi Hacivatlar Karagözlere

Haydi
dön geriye
kaldığın yerden işine bak
öğrendin yolu yordamı gerçeği
git emekçilerini aydınlat
savun üreten emeğin egemenliğini
bizim bıraktığımız yerden başlat

Haydi güle güle
yolun açık olsun
bu kutsal uğraşa
katkın bulunsun

Diyorsundur ki şimdi belki
Özelinden ayrılıp da niçin genele daldın ki böyle
ve ikide birde bunu neden yapıyorsun
özelin dağılmıyor mu böylece

Hayır dağılmıyor
özel daha iyi anlaşılın diye yapıyorum bunu
çünkü özel diye bir şey yoktur kendi kendine
özel genelin içinde bağlıdır
genelin genel kuralları oluşturur özelin oluşum koşullarını

Özelin kötü koşullarının içinde dönüp dolaşarak
çözüme varamazsın
izleyerek oluş yolunu

genelin içindeki kökünü bulmalısın ki
mücadeleye başlayabilesin
Bunun için gittim ben de bunalıp aranırken çare diye o yola
öğrendim de el aldım öndeki bilge öncülere
Böyle yöntem buldum ben kendi yönetimime

Anladın mı şimdi ekmek yolunu bizim
kurgu romanından beter
hal içinde hallarımı gördün mü
yaşam koşulları belirliyor insanın kişiliğini
Daha daha neler oldu yaşam şeklim mesleğimde bak şimdi
zırnık fazlalık yok noksanlarıyla anlatıyorum

Hem Murtaza Hem Donkişot Olmak Yalan ve Talanlar Kaosunda

Yürüdüm bilgimi bilincimi okşayarak
ben bu mesleği adam gibi yapacaktım
Değil mi ki Devlet yüz kişiden biri olarak seçmişti
on binlerce öğrencinin arasından sınavla
kocaa Türkiye’mden yalnız yüz kişi
çok önemliydik
dört yıl okutulup sekiz yıl mecburen görev yapacaktık

Okul biter bitmez tayin oluyorduk
İşimiz hazır olduğundan
nasıl kurtaracağımı düşünüyordum ormanları
ve ormanda yaşayan köylüleri
ve de orman ürünleri üretimindeki işçi köylüleri
öğrenmiştim kimin üretip de kimin götürdüğünü
daha yazları stajlarda çalışırken
ve deli olmaya başlamıştım
ne Devlet ne işçi
kazanan tomruk tüccarlarıydı
biz işçilerle getirip istifliyorduk
maliyetine tüccarlara
buyurun beyler diyorduk

Madem öyle
gel bakalım orman işçisi şöyle dedim
Bak dayı
bak abi
bak kardaş
kesip biçip
getirip depoda sofraya koyduktan sonra
sen ne alıyorsun bakalım
hele bir söyle

Demişti ki adamlar
beyim ne olacak
olanı biteni
bir un bir bulgur
hadi bilemedin bir de tuz
yağ dersek yalan olur
para kalmaz ki
öküzümüzün ayağına nal mih parası
gine yoh
Biz o hayvanların günahını
nerede çekerik
ayaklarını nallatamayuruk
yalın ayak
aç karın tomruk çeker
çalışır durur fukaralar

Çekince biz nutuğu bunun üzerine
emeklerinin onda birine
razı olduklarını söyleyince
bu bir haksızlıktır
hakkınızı arayınız deyince
koptu kıyamet
dağlarda ormanlarda

Canımız adamakıllı sıkılmıştı da
anlatmıştık kereste tüccarlarından kimilerinin
salya sümük anlattıkları öykülerini
Kastamonu'da adamın biriydi
lakabı karpuzdu biliyor musunuz
gerçekten de öyle idi
yusuvarlak tostombalaktı
karpuz da değil sanki besili tosundu

Basınca bir gece ihbarla fabrikasını
ve yakalayınca bilmem şu kadar metreküp
kaçaktan kerestesini
ve atlatınca korkuyu güler yüzümüze güvenerekten
kesip ağlamayı tesellimizle
buyur edip bürosuna beni
memurlara duyurmadan anlatmaya başlamıştı

Aslında ben demişti
aslan şefim beyefendim
bakmayın göz yaşımı
sizden ona aldığım tomruğun
yüze satıyorum kerestesini İstanbul'da
ve Allah'a çok şükür kazanıyorum
Çocuğumun çocuğumun aç kalması bundan değil
yalan söyledim muhafaza memurlarının yanında

Var ya
o Romen mühendis kız var ya İstanbul'da
falanca otelde filan isminde
adını iyi biliyordum yahu
Helga desem değil
onlar Alman oluyor
dilimin ucunda da
gelmiyor işte
neyse işte o var ya oooo
o beni kaçakçılığa itti ağbi

Ona alıp yüze satıyorduk devletten
yani sizden aldığımız keresteyi de
keyfimiz de keyifti de
bir gece işte
olanlar oldu efendim benim

Dalyan gibiydi kafirin kızı
boyu benim iki katım
dal gibi
fidan gibi amanın
Bana bir sarıldı
bana bir sarıldı
beni bir yaladı
beni bir yaladı
bu yaşıma geldim
sevmemişti beni hiç kimse böyle
tuttum
ne param varsa boca ettim üstüne

Üstüne de efendim
yetmedi ki banknotlarım çıplaklığını örtmeye
ulan karpuz Şaban dedim kendi kendime
ne et et
bi dahakine çuvalla para getir
ser bunun altına da
ver şeyi ver şeyi onun üstünde
değer be oğlum
kim sevdi seni böyle ömründe

Efendiiiiimmmm
işte ondan sonra
ona alıp yüze sattığım
ve herkesi aldattığım
yasal kazançlarım da yetmedi
anlıyor musun sayın şefim
Ve girdisi sıfır olan
gayrı meşru yani
kaçak tomruklara başladım
karıştırıp yasal olanların içine yallah

Derken

çanta dolusu paralarla gittim ona
boca ettim bir gece bir çanta parayı
serdim altına döşek niyetine
yıktım üzerine de onu
hani
yani
anlarsın ya gerisini
...puya diyesim gelmiyor
O bir sevgili idi
can diyordu bana can
Şaban sen var caaaannn
sevmek seni ben ço o o oookk
değil para bir şey hiiiç

Aaaauuuuhhh

anlıyor musun beni sayın sayın şefiim
Şaban can delirmez mi
delirdim
daha daha ormana girdim
kestim biçtim
götürüp üstüne yatırdım
kadının
hem altı hem üstü para

Yaaa

aramızda kalsın aman efendim
hikayemiz bu başıma gelen
anlarsınız diye size güvendim
kültürlü adamsınız dedim

Ben battım efendim
inan kaç zamandır

ne karım ne çocuklarım
ne ekmek
ne zeytin
ortalık harabe
ne olursun acı bana
bir kerecik affet
tövbe olsun yapmam daha
Ve hem
gel bir de birlikte gidelim son defa
mutlaka sana da bulur
kendinden de güzel birisini
ki
sen buna çok çok layıksın
ve bekarsın
ve haklısın
He mi

He dedim hele şu zabtı yapaım da bakarız
Beni düşündüğün için de teşekkür ederim
deyince
çatlayıvermişti tam orta yerinden karpuz

Bir de Satılmışlar
Satılmışlar
oğullarına sövmüştü babaları
analarını şeyettiklerim diye
fabrikasındaki kaçaklar yüzünden
İlk defa oluyormuş muş muş böylesi de
hayatta hakim karşısına çıkmamış mış mış da
hiç böyle şeyler olur muymuş yahuuu
ileri gelenlerindenmişler bu koca şehrin
tanımayan yokmuş ki onları
nasıl çıkarmış milletin huzuruna

nasıl bakarmış
bunca politikacının molitikacının yüzüne
beş paralık olurmuş itibarları

Hayatta ne istersem hazırmış vermeye
istersem yakarmış fabrikayı
mahkemeye gitmektense
hazırmış alnın çatından bir kurşun yemeye
söylemeliymişim Allah aşkına ne istersem şu Dünyada

Ah bu oğlanlar
ah bu oğlanlar
cahil değilmişler ki kendisi gibi efendi
küçük lise mezunuymuş
büyük ise üniversite iktisat
ah eşşekler
vah eşşekler
hiç mi düşünmezmiş ulan insan önünü arkasını
hay eşşoğlueşşekler

Önerisine uyup yaktırmamıştık fabrikayı
kaçakları götürüp yedeminlemiştik depoya
yazıp çizip suç zabitini göndermiştik savcılığa

Deyince bunları dahalarıyla üreticilere
ne mi oldu
Dünya durmadı
hak yerini bulmadı
çalkalandı yaykalandı
benim adım bin bir tevatürle
sürgünlerin en başına yazıldı
hep iktidar karşıtıdır diyorlardı

Niye güldün şimdi pat diye
Donkişot mu dedin
Hem de bekçi Murtaza öyle mi
Bu adı içimdeki Ben'e takmıştım
ve başta sana söylemiştim
bakmıştın o zaman mel mel
şimdi anladın değil mi güldüğüne göre
Konuş konuş kilidin açılmışken haydi
Güneşe karşı mı durmuşum
cami duvarına mı işemişim bir de

Tepemi attırdın gene birden
senden de mi hazır avamlık ağız
düşünmeden anlamsız ayarsız atışlar
terziyle fırıncının kafiye takışma atışması gibi
Uysa da kodum uymasa da kodum diyor ya hani
akşam eve dönerken fırıncı
elimdeki makas deyince sabahki lafa karşı terziye

En çok da aydın sanılan diplomalılar kullanır
böyle uysarsız bomboş şablonları bilir görünmek için
bak sana anlatayım diyalektik zincirlemeleriyle
de
bana o şekilde Donkişot Murtaza de
bana benim dediğim gibi
Kemal Sunal Kemal Sunal bakma öyle yüzüme

Dinle beni hıyarlık ağası
talan artıkçısı seni
kirin mi depreşti
cami mi oluyor
güneş mi oluyor
bu doğal yaşam hırsızları yani şimdi
onlardan koruyan ve kovalayanlar ise

gülünç durumdaki
Murtaza ile Donkişot öyle mi

Murtaza'sı koruyucusu hırsızlardan Orhan Kemal'in
Donkişot'u kovalayıp yok edicisi hırsızları Cervantes'in
Ne mutlu
ben ikisi birden olmuşum ne mutlu
Babanı kovalasın ananın yanından Murtaza da
senin gibiler doğmasın bir daha diyesim geçiyor içimden ya
olmuyor işte

Beri gel andaval
herkes Murtaza olsaydı avanak
ne savaş olurdu
ne bu Dünyadaki yaşam yok olurdu
çalmasız çırpmasız hep birlikte
üretilir tüketilir kardeşçe
yarattığımız bu cehennem yerinde
yıkığımız o cennet dururdu

Ne sırtıyorsunuz pişkindirikler
bari gülerek düşünün de
bulun doğruyu
ve öğrenin ahlakı diye
aslanım Orhan Kemal'im
hırsızın malını bekletti
O mal hepimizinki olsaydı
gülebilir miydin Bekçi Murtaza'ya
alkışlayıp da ağlamaz mıydın yaptıklarına
Haa
anladın mı şimdi Ebuzer'lik

İnsanlar Dahil Tüm Canlılarıyla Birlikte Dünyanın Canıdır Orman

Ben şimdi onur duyuyorum
Ormanın bekçisi M(N)urtazalığım
Orman var ya orman
bu Dünyanın canıdır canı
üzerindeki tüm canlılar da
ondan aldığımızdan canlılığımızı
bizler aslında ormanız
İnsan kendi kendine kıyar mı

İyice karıştı kafan değil mi
iyi dinle şimdi makale şiirimi
bu tanıyı ben uydurdum şu anda ha
ilk sen duymuş oluyorsun
yayılır da sahiplenene çıkarsa
tanıgım ol
ben şiiri bilimsel bilgi aracı olarak kullanıyorum
bu da biline ilan ediyorum
Geveze kargalık işim değil benim
Ha şimdi başlayalım

Yaşam
yalnız yaprağın ucunda döner durur
gör bunu nasıl oldurur
Bilirsin değil mi özümlemeyi ta ilkokuldan beri
nasıl unutursun varoluşumuzun başlangıcını
anlamını anlayarak yeniden oku
ve hiç unutma
unutma ki insan olduğunu bilesin
belalardan kurtulasın

Ne yapıyordu yaprak özümlemede klorofilleriyle
güneşi
suyu
karbondioksiti
alıyor
Karbonhidrat (şeker) yapıyor
havaya geri oksijen veriyor
yani bize soluk verdirip
ohhh dedirtiyor

Dur dur dur
tamam öğretmenim deme hemen yaramaz çocuk gibi
işin esası geride
Karbonhidrat dönüşüyor karbona
birike birike yaprağına dayanak oluyor
kök oluyor gövde oluyor dal oluyor
ağaç dediğimiz canatalarımız ağaçlar
örtüyor dünyayı orman oluyor

Ormanlar sıkı sarılıyorlar toprak analarına
hem onu koruyorlar
hem kayalarda onu çoğaltıyorlar
artımlarıyla analarını hep besliyorlar
yağmurları toplayıp depoluyorlar
hep aynı ayarda derelere bırakıyorlar
yaşamı her güne en uygun dağıtıyorlar

Sevinçten doğurganlığı başlıyor toprak ananın
süslüyor çimenlerle çiçeklerle üstünü
rengarenk otsu odunsularla dolduruyor her yanı
laleler sümbüller güller
aman aman aman
bu güzelim sessizliğin sesine

bir de hareketli sesin sesi katılmaz mı
al işte arılar böcekler bülbüller ve niceleri daha
aha da sana c mb  
i şte de savaş sandığımız sevi  doĒada

Sanıyoruz ki bunlar bizim gibi hayvanoĒlu hayvanlar
bitkilere dalı larını görünce
ulan yok edeceksiniz canavarlar diyoruz içimizden
onların gübre ve ölülerini
bitkilere veri lerini görmeyince
Oysa kurulmuş olan
en güzel al gülüm ver gülüm d n   mlemesidir bu
canlıların birbirlerine

Ah ne güzel ne güzel mi dedin ne
bravo be öyle ise
ama
hazır ol şimdi  irkinselliĒe ve k t selliĒe

Dünyanın Kurtuluşu İçin Murtaza'nın Alternatifsiz Evrensel Kanunnamesi

Ormanlarla varoluşu Dünyadaki yaşamın
ormansızlıkla son bulmak üzeredir
ona isim veren bizler de yok olacağımız için
her şeyde olduğu gibi
ismi evrenden silinecektir

Niye şaşırdın öyle
bu bilimsel bir gerçektir
bilenler panik atak delirmektedir
filozof bilim insanları çare diye tepinmektedir

Ne dedi önlem diye biliyor musun
Kanadalı Filozof bir profesör
Dünyanın Bu Yaşam Koşullarında
Durabilmesi İçin Altı Milyar İnsanın
Beş Milyarının Birden Yok Edilmesi Gerekıyor
Ve Artmadan Kalması Nüfusun
Ve Yeraltı Fosil Yakıtlarının Kullanılmaması Şartı İle
Dünya Yaşanılabilir Durumuna Bilmem Şu Kadar
Süre Sonra Kavuşılabir Ancak

Haydaaaaaaaa mı
delirmiş mi bu Profesör
Ben de öyle demiştim okuyunca ciddi basından
ve adını Deli Profesör koymuştum
ama unutamıyorum bir türlü
bilimsel verileri rakamlamıştı bir bir
En küçük bir otomobilin her kilometrede
139 gram karbondioksit attığını da
okuyunca deneylerden havaya

pes demiştim
bunca motoru bacayı düşününce Dünyadaki

Zaten düşününce biliyor
ve korkuyor insan
Bilmez isen
deliye her gün bayram kendiliğinden

Ve Dünya insanının çoğunluğu
bayramını hızlandırarak sürdürüyor
yüklemiş açlık temel içgüdümüzün korkusunu
aklımızın kurnaz saldırganlığına
hücum ediyoruz ha babam de babam
birbirimizin ekmeğine emeğine
ve Toprak Ana'mızın
altına üstüne

Ne yapsın Analar
ya Toprak Ana
tırtıl popülasyonu böyle bir saldırıya
kişi kişiye
grup gruba
ülke ülkeye
böyle bir yok edişe
derman bulunur mu

Bulalım dediler
irili ufaklı tüm devletlerin en büyükleri
Kopenhag 2009 Dünya Çevre Günü Zirvesini yaptılar
Yaptılar da
bakın ne yaptılar

K O P E(A) N H A G(K) “Kopenhag-2009 Dünya Çevre Zirvesi”

Çakmakları zulalarında
çıkageldiler toplantı yerine
söndürmek için evimizin ateşini
barınak başkanlarının hepsi de

Haydin bakalım dedi toplantı yönetmeni
uzatın ellerinizi ateşin üstüne
fırfır taradı gözler birbirlerini
kilitlenip kaldılar birlikte baş kovboyunkine

Yahu dedi baş kovboy mahsustan mahçuplanarak
teşekkür ederim oybirliği gözlerinize
ama
her şeyde hep ben birinci olmaktan bıktım
bu kez
hakkımı devrediyorum en geridekine
onurlansın gariban
o da eşitimiz insan değil mi

Karıştılar
Tartıştılar
Bağıştılar
On ikinci günün akşamı
nefis yemekten sonra
dağılıştılar

Gene alamadı kopan hakkını tek evimiz Dünya
Kopan Hak eylediler Kopenhag'ı
Batan banka olsa kurtarırdınız ah ulan dedi
Venezuelalı Hugo CHAVEZ tek başına kahırla

yalımlar üzerine yağmurlandı en derinden
Hüseyin ÖZDEMİR (12/12/2009 Biga)

Gördün mü olanı
Dünya çevre tedbirleme toplantısından
fos çıkarak ayrıldılar
sanki başkasının dünyasıydı bu Dünya
göre göre kaçtılar yok oluşundan
en çok sen kirletiyorsun kavgasıyla gırtlaklaştılar

Ben neyi bekliyordum biliyor musun
Artık herkesçe biliniyordu ya
Dünya'nın süratle ölüme gittiği
her şey bir tarafa bırakılır
Baş Kovboy geçer kürsünün başına
alır mikrofonu eline
bakmışken tüm televizyonları Dünyanın ağzına
başlar şöyle bağırmaya kararlarını

Eeeeeeyyyyyyyyyy
Dünya'mızın tüm insanlarıuuuuuuuu
tek bir kişi dahi kalmaksızın
hepiniz beni
can kulağı ile
çok iyi dinleyiiiiiiiizzz

Beeeenenn
Dünya'nın
en büyük
en güçlü
ve en kudretli Devletin başı olarak
alınmış olunan
en zor

aynı zamanda da
en onurlu
karar ve kanununu ilan ediyorum

Biiiiir
Şu an itibarı ile
tüm savaşlar durdurulmuştur
tüm ordular terhisle lağvedilmiştir
tüm silah fabrikaları kapatılmıştır

İkiiii
İnsanlar arasında oluşturulan tüm sınırlar kaldırılmıştır
yer yüzünün tamamına imecenin sofrası kurulmuştur
hep beraber üretim hep beraber tüketim başlatılmıştır
tüm insanların eşit öz kardeş oldukları anlaşılmıştır

Üüüüüç
Tek temel uğraşımız açlığı yok etmek olacaktır
her kötülük açlıktan doğmaktadır çünkü
hiçbir yerde hiçbir aç bırakılmayacaktır
biri yer biri bakardan kıyamet kopmayacaktır
çok iyi hesabı yapılacaktır sürdürülebilir yaşamın
Dünyamızda kaç kişilik olduğunun
aç kalacak nüfus doğurulmayacaktır
bilinmeyecektir artık hırsla ihtiras
doğanın gücü zorlanmayacaktır
ihtiyaçla üretilen her şey matematiğe bağlanacaktır

Dööört
Bu böyle ebedi yürüyecektir
her gelen Dünya'ya sevinecektir
ne günah ne tövbe bilinecektir
Vareden'e hep şükran edilecektir

Beeeeş

Uzatmayalım artık son söz şu
keyfimizden değil hem bu karar kanun
uymazsak çok yakında zaten
hep beraber öleceğiz
kendi kırımizden zehrimizden
Bırakın ne zaman çıkacağı bilinmeyen doğal kıyameti
üretenleri korkutmaya söylenenler her an durmadan
hemen burnumuzun dibindedir
aç gözlü bencilliğimizle üretileni

Haydin hep beraber minnetle uyunuz
uymazsanız yanınıza bırakılmayacağını duyunuz
19/12/2009 A(E)BD Başkanı BOH

Kim kötü diyebilirdi ki böylesine
Tüm Dünya alkışlamaz mıydı
tüm korkular kalkmaz mıydı
cennetin uygulaması başlamaz mıydı
ve tarihe en büyük köle olarak yazılan
Kunta Kinte bu kez de tarihe
Dünyayı kurtaran en büyük Başkan
en büyük insan olarak yazılmaz mıydı
Ve Vareden de
adaşım Obama'yı aferinleyip kutsamaz mıydı
bu ne güzel bir emek-ekmek finali olmaz mıydı

Say sayabildiğince tüm güzellikleri
Ve hala bunu umuyorum
ve umudumu sürdürüyorum
çünkü tek kurtuluş yolumuz budur
Dünya'nın bekçisi Murtaza'nın sunumudur

Sorunun toptan çözümünü böyle teoriledikten sonra Murtaza
Dönelim şimdi buradan onun Donkişot'luğuna
Demiştin ya hani sen de anlatının tam yerinde
hem bekçi Murtaza hem de Donkişot diye
hem kel hem fodul der gibi
Hemen hah deme tam bilmiş gibi
bu Donkişot Cervantes'inkinin tıpkısı değil
bu da Murtaza gibi Dünyanın
Nasıl oldu dinle şimdi

Bilimsel Bilgi Kitap Donanımlı Donkişot

Ben kendimi bildim bileli
kendimi kendimle konuşur bilirim
ne görsem ne yaşasam
olgusunu oluşumunu
nedenini nasılını
çatlarçasına merak ederim
sora cevaplaya
cevaplaya sora
nedenlerin nedenlerini çözerim

Bu da elbette düşünerek okumakla olur
Bak bunu en güzel anlatan
Soruları Ölümü şiirini
okuyarak anlatmış olayım

Soruların Ölümü

Sorulara açıldı gözlerim
Her şey az sonra sorulaşıyordu
El feneri radyo motor
Neyin nesiydi bütün bunlar
Gözlerim soruyla doluyordu

Sıralara oturdum bir gün
Yirmi dokuz çizgi vardı tahtada
Ses veriyordu birbirine eşit düzgün
Öğretmen son gayret çabayla

Yirmi dokuz çizgi ses oluştu
Yan yana gelip büyüdüler
Çoğaldılar sayfalar boyu

Her çoğalışta sorular öldüler
Ve güneşleşti sözcükler usta ellerde
Haramiler göründüler

Hüseyin ÖZDEMİR

(1972 UNESCO Dünya Kitap Yılı Türkiye Şiir Yarışması Birincisi)

Niye şaşırıp kaldın ki öyle
tabi ki Hüseyin Özdemir benim
nereden duyacaktın duyuran olmayınca
yayınlayan olmamıştı ki
Yeni A dergisi mi Güney mi
haber olarak vermişti yarışma sonuçlarını da
yerimizin darlığından
birinci geleni de yayınlamayıyoruz denmiş idi utanmadan
ve kanadımı açacakken daha ben
tepeme binilmişti

Düşünsene 1972 yılını
en şiddetli on iki Mart kırımı
asıyorlar tarıyorlar altmış sekiz ıskını
emek erdem tıklmış deliğine
takılıp kalmış her anına
düşleyemiyor hiç birisi yarınını
Böyle bir karmaşada açılmıştı yarışma
Sahaflarda Elif Kitapevi tarafından
Okuma ve Kitap Yılı ilan edince
Birleşmiş Milletlerin UNESCO'su 1972'yi

Ve yarışma
amatör ve profesyonel tüm şairlere açıldı
ben amatör olarak itilmiştim yarışa
üç yüz elliden fazla katılım olmuşmuş

göklere uçmuştum birincilik ödöl çağırısı gelince
Dağlarca'yı geçtim diye bağırmıştım
o toz duman içinde

Ama o heyecanlı bağırıtımla kalmıştım
çünkü hiç kimse hiçbir şey anlamamıştı
senin gibi koskoca şef arkadaşlarım bile
aval aval yüzüme bakmışlardı işte öyle

Aynı duyarsızlığı görmüştüm
basın ve edebiyat cephesinden de
yerimiz yok diye yayınlamıyorlardı
üç bölümlük ödöl almış şiirimi medya dediğin
sadece birkaç kez
Evet-Hayır köşesinde bahsetmişti
Edebiyatın en bilgisi Oktay Akbal üstadımız
o da seçici jüri başkanı olduğundan olsa gerekti
ve yapılan yılın tek edebiyat yarışmasına
herkesin aldırılmazlığına kızmasındandı
Çok beklediğim halde
O da köşesinde yayınlamamıştı

Gördün mü şimdi Abidin
şu sağırılığı
körlüğü
nankörlüğü
haseti
kıskançlığı
Bu koşullarda
nasıl tanınır da
nasıl çıkardım ortaya
Elin ülkeleri göklere çıkarırken yeteneklerini
biz yerin dibine sokarız baş gösterir göstermez

En garibi de nedir biliyor musun
en paylaşımcı
en mert
en cömert
en aydın
en toplumcu görünenlerin
en bencil
en kıskanç
en çıkarıcı olmalarıdır
Tuttukları tepelerden
tek bir yetenek geçirmemekle geçer ömürleri
Ancak
yalayarak
yalanarak
müsaade ederler eteklerinin öpülmesine

Dur dur
Rahat ol
oturuşunu değiştirme
yüzündeki değişim yeterlidir
Bak sen de diyorsun ki
bu şiir tüm okul kitaplarına konulmalıydı
da
okumanın her soru ve sorunun çözümü olduğunu
herkes anlamalıydı ta baştan beri

Bunu kalkıp ben öneremezdim kimselere
övünmek olurdu
ayıp bilirim böyle şeyleri
şurada bundan bahsetmek bile ayıptı ya
yapılan iş ayıp değil
sayende kendimi anlatmış oldum
benimle yok olur giderdi yoksa

Bu şiir kullanılmalı insanlık için mutlaka
hasetlik nedeni oluyor da can sıkıyorsam eğer
adımı kaldırıp anonim yapsınlar
ama asla tahammülüm yok fırsatçıya hırsıza

Senin de canın sıkıldı sanırım bu işe
veba mikrobundan beter kıskançlık bizde
hepimizde
her yerde her işimizde
yok edişin baltası

Nereden mi gelmedir varoluşun belası bu kıskançlık
Her canlının oluş olgusu olan
en temel içgüdüğü yemenin
ihtiyaç korkusu
açlık panik ataklığından fırlayan
bencillik veledinden olmadır elbette ki

Dur
ihı ihı etme biliyorum sorunu
Bu bir doğallamaysa eğer
yapacak bir şey yok
koyuver gitsin bencilliği de kıskançlığı da
bunların sonucu olan
altta kalanın canı çıksın
denilen
şu andaki olanı da
Önlenemez ki bu be usta
ayrı mıyız ki bizler dünyadaki varlıklardan
Diyorsun içinden bir oh be çekerek

Hop hop hooop
dur hele orada

Tabi ki ayırınız
anımsasana
hayvanlar aleminden ayrılıyorruz ya insan olarak
ayrıcalığımız da akıl değil miydi
Düşünen Hayvan dememiş miydi Aristoteles bizlere
Düşünerek bulmadık mı bunca aleti maleti
en güzeli de hesaplamak değil mi

Hesap
yani matematikle
doğal olumsuzluklarımızı bile olumluya çevirebiliriz
yani determinist düşüncümüzle
yani aklımızla
yani kendi oluşturduğumuz tüm olumsuzluklarımızı
engellerek daha doğrusu
doğruyu yoluna koyabiliriz

Bak sana ne anlatacağım
iki kuşumuz vardı kafeste muhabbet
biri dişi biri erkekti
aman aman ne güzel aşk
gaga gagaya sevişirlerdi

Seyrederken
işte gerçek aşk işte mutluluk derken
yem başında
birbirlerine girerlerdi

Aha derdim hemen
yapışırды yakama müzmin hüzn
bulduğum mutluluk teorim
apansız bitiverirdi
aynen bizler gibi derdim
yeniden analize girerdim

Biz derdim bunu başarırız
tüm kavgaların
ve kötü huyların temeli 'yeme'dir
Doğa kanunu bu tamam
ama
tüm insanların karnı tok olsa
her zaman da tok olacağına güven duyulsa
niye saldırırsın ki insan insana
Hangi hayvan birbirine saldırıyor ki aç değilken

Muhabbet kuşlarının kavgası
yemlerinin yeterli ve devamlı olduğunu bilememelerindendir
çünkü
hesap edecek düşünceleri yoktur
Güzel mi örnekledim
Tabi ki güzel değil mi
Gerisi
Murtaza'nın Kopenhag'da okuttuğu
Dünyasal bildirisi dir beş maddelik kısacık
gerçekleşmesi için uygulanmaya konulacak olan
Bu kadar basit Dünyamızın
çok güzel ebedi barış ve nizamı aslında

Şimdi anlaşıldı mı bizim Donkişot'umuzun
niceliği
niteliği
neler edip neler eylediği

Devam edelim öyle ise
Yorulsak da
tavına gelmişken
tamam edelim
belki bir işe yarar
aldıklarım bu Dünyadan

gitmesin benimle
ayıptır
ve de gûnahtır
kötûlüklerle savařta
tutum davranıř olsun herkese

Hem Pir Sultan Hem Hızır Paşa Olmak

Böyle

nedenlerin nedeniyle çıkınca yola
ulaştırdım sorunların sorunlarını
doğdukları yerlere analitik analiz ve sentezle
elbette görev oldu oradan başlamak mücadeleye

Örneğin

benim kazanmış olduğum kazanç
yetmiyordu geride bıraktığım aile fertlerine
ya hısım akraba
ya köyümün tüm fakirleri
çok para sandıkları aylığım
az geliyordu zorunlu gereksinmelerime bile

Yıkılmıştı bana bağlanan umutlar
vefasız nankörün birisiydim
ben de adam çıkmamıştım öteki okumuşlar gibi
bırak yahu sendelerdendim
okuyan bırakıp kaçıyordu kökenini
Bu Dünya arkadaşım
gemisini kurtaran kaptan Dünyasıydı onlara göre de

Ulan bak hele demişlermiş ardından öğrenciyken
yarı yıl tatillerinde köye geldiğimde
ters ters bakarmışım kaçak taşımalarına
evimizin önünden geçen
orman ve yayla yolunun kenarına dikilip
hatta bağırırmışım
niye yaş kesiyorsunuz hala diye

Ulan bak hele imiş
pis zibidi Hızır Paşa'ya

Anam da anlatınca bunları bana
delirmem de ne yapardım ben
düşün ha düşün
düşün ha düşün
düşün ha düşün

Öyle ya
kaçak kesmeyip te ne yapsalardı
tüm geçimleri ormandandı önce anlattığım gibi
yakacak mı dayanırdı köy ocaklarına
şimdi şömüne olarak zevklendiği sosyetenin
bütün barınakları zaten ağaçtı
malın davarın boğazı ormanda
keçiler acından mı ölsündü çam pürsüz karda

Ah bire oğlum dedim kendime
daha dün köydeydin
Devlet yatılısına girdin diye
unuttun mu bunları
seninle yaşamı mı değişti köyün
maaş mı bağlandı
başka bir geçim mi sağlandı
ne yapsınlar
bu böyle yürüyecek bu koşullarda
ormanlar hep tükenecek
sonra köylü
ne yapacak neleyecek

Şimdi niye ağlar gibi oldun
gülüyordun Hızır Paşalığıma demin
Çaresizlik değil mi
var mı böyle bir beter dert daha arkadaş
bırak yardım etmeyi
bir de mücadele edeceksin onlarla geri dönüp

Birinci görevimiz koruma biliyorsun
Ondan sonra da
koruduğunu devam ettireceksin sonsuzca
silvokültür bilimini uygulayarak ekimle dikimle
Devamlılık gayesini gerçekleştirmek hani

Haydi koru bakalım bu koşullarda
on ömür geçirsen başaramazsın bu yaşam şekliyle
ama başaracaksın
tüm sorumluluğu yüklemişler sırtına yasalarla
Haydi şef
sen aslansın
sen kaplansın
başaramazsan
sakarsın
aptalsın
çakalsın
asılacaksın

Şimdi de acı acı gülümsüyorsun be arkadaş
kaçamazsın değil mi
sekiz sene mecburi hizmet yüklenmişsin
hem
sen kaç
ben kaç
nereye kadar
bu çileyi birileri çekecek
denk geldi bize neylersin

Dara düşünce çabuk ulaşıyorsun çözüme
dedim ki daha ikinci sınıftayken
konferans söylevimin sonunda
Bu ormanlar

orman köylerine el atmakla kurtarılabilir ancak
ya yerlerinden verimli topraklara göçürülmelidir
ya da yerlerinde
başka bir geçim kaynağı sağlanmalıdır ivedi olarak
Aksi halde
silah elde
suçlu kovalayarak kurtulması mümkün değildir

Islıklı alkışa boğulmuştum bitirirken ayrıca
KTÜ'lüler ve Eğitim Enstitülülerce de
bizimkilerden başka davetli olan
Aha demişlerdi onlar da senin gibi
ama onlar başka anlamda
tabi görmüşlerdi yaşamımın
uğraşmalı boğuşmalı geçeceğini

Öyle de olmuştu Netekim'den on yıl önce
Dördüncü sınıfa geçtiğim yazı 1970'te
Haziran staj kampından sonra Antalya Düzlerçamı'nın
Pozantı Hamidiye Şefliğindeki stajıma başlamıştım
anlatırken orman köylüsü işçilere aydınlansınlar diye
Eğilip bükülmüşmüş doğrularım kahvelerde
ihtilal atığı ayyaş dul boyacı polis Şevket'çe

Bizim binaları boyuyordu altı yaşındaki oğlu yanında
sövüp duruyordu kolonya zil zurnalığında büyüklere
yüzeceksin bu Sağır İsmeti saman dolduracaksın
asacaksın derisini ibret için meydana diyordu
Ters ters bakışır olmuştuk bir hafta içinde
Gece idare binasında söylediğinden
şef Mehmet Arık bey duymuyordu
Söylemeyi düşündüğüm bir gece kopmuştu kıyamet
Boyacı önde

meşalelerle bağıra çağıra geliyorlardı
köyden uzak şefliğe doğru koşarcasına
Bu ne demeden daha ben
imamhatiqli yangın işçisi Mahmut Çelik
kaç abi ne duruyorsun
seni linçe geliyorlar çabuk ol demişti
Kendimi zor atmıştım karanlık ormana tek ayak kabı
ve bir maden kamyonuyla inmiştim kasabada işletmeye

Çok mu kötü roman oldu burası
hızlandırılım yeniden biraz
anlatırken yeniden kötülendim de

Girip kurtulunca ormana
baş vurdular mahkemeye
Azarladı durdu savcı
saydı döktü acı acı
Bana ne imiş şundan bundan
bahsetmemişim ki ormandan
Suç
anayasayı tağyir tebdil ilgaya cebren teşebbüsten
TCK 141 142 ve 146 idam
Hadi bakalım görmeliymişim halimi şimdi
Bereket bir şey demeden almıştı hakim ifademi
sakindi
Staj şefliğim Karakuz olmuştu Hamidiye'den alınarak

Karakuz Torosların tepesi
birkaç hanelik şeflik köyü
şefim bu kez Cumali Can
bahçe dahi yok
her taraf orman
dağlarda geyik karaca

ışık gece on ikiye kadar jeneratör
karanlıkta sabahı beklemek
gelmezse jandarma bu gün de kurtulduk demek

Ve böyle böyle başlaması okulun
ve okulda her sabah beklemek gene zabıta'yı
hah demek on iki martta sesine Nihat Erim'in
ve yeniden dönmesi rüzgarın tersine
ve yeniden başlaması titrek sabah beklemelerinin
ki

Bahçeköy okul bitirme tatbikat kampı sırasında İstanbul'da
adımın geçtiğinin söylenmesi arananlar arasında radyodan
inşallah isim benzerliğidir diyerek dakikaları saymak
taa Haziranın sonuna kadar
Ve diploma töreni
ve atanma emri Kastamonu'ya

Ağlama dur arkadaş ağlama
tabi ki ne zor günler
aç olduğun halde yutamazsın
ağzında çoğalır ekmek
yapayalnızsın
düşünsene
ürkmüşsün insanın kötülüğünden
tek dert ortağın bile yok içini dökecek
karacalardan medet umar durumdasın dağlarda

Bir yürümede rastladığım bir karacayla yavrusuna
su içerlerken derin bir dereye beni görüp ürkünce
uzun uzun anlatmıştım olanı biteni de rahatlamıştım
ben de sizin gibi kovalanan yalnız bir maralım
kaçmayın benden yaralıyım demiştim de
dönüp yüzüme bakmışlardı ağlayan kardaş gibi de

ağlamıştım
ağlaşmıştık karşılıklı
Bir insansın işte öyle kendi kendine

Bu kendi kendineliliğim hep sürüp gitti
zabıta beklentim hep takip etti
ne davetiye ne takipsizlik geldi
bu zor meslek artık canıma yetti
başka yerden bakacağım dedim ekmek kapımı
tuttum basın yayın okuluna başladım
hem şeflik hem de okul yürür mü
ama başka çarem mi vardı ki

Hem okudum hem de yazdım
Yalan dünya senden bezdim
türküsünü söyleyerek devam ettim

Kastamonu'dan sonra
İstanbul Kemerburgaz Şefliğinde
yağmaları seyir ettim
vermedim kömür ocaklarına işletme iznini
su ve erozyon havzaları ağaçlandırmaları diye
Alibeyköy Barajı pislik dolar dedim daha yapılırken
Hasdal sırtındaki kurulacak fabrikaya izin vermedim
yüzüme överek
içlerinden söverek gitti başvuranlar

Çok canları sıkıldı üstlerimin
Niçin izin vermiyorsun yasal haklarına adamların
diye bağırdılar makamlarında
Dört buçuk milyonun su sorunu yüzünden deyince
Sen valisi misin belediye başkanı mı İstanbul'un
ulan dediler

Bir de yürüyünce
yetmiş altının bir mayısında Demirdökümün en önünde
DİSK'in kortejiyle Taksim meydanına doğru
paketleyip Cazkof'a gönderdiler

Yetmiş yedi Eylül'ünde başladım orada
şans eseri sıyrılınca Taksim katliamından
evlenmiştim paldır küldür o arada
hemen dönerim İstanbul'a buradan derken
yedi buçuk yıl hududu bekledim Bulgar sınırında
Sıkı savaşlarım oldu arsız kaçak tiryakileriyle
burada olmuştu işte başta anlattığım ateş çemberi
ama
daha adım atamamışlardı sürgünüme kadar oralara
Benden miydi
yoksa o yıl gelen on iki Eylülden mi bilmiyorum
Tek bildiğim depo bekçim Ali Kahraman'ın mektubuydu

Sayın Sevgili Şefim diyordu
Sen gider gitmez delirmiş gibi sökün etti kaçakçılık
yalnız ele geçirilebilip depoya getirilen kaçak odun
tam üç bin ster oldu altı ay içinde
var sen ele geçmeyenleri hesap et
battı ormanlar sayın şefim battı sen gideli
çok üzülüyorum çok yanıyorum
senin gitmeni beklerlermiş bu şerefsizler meğer

Demek ki çekinip çekilmişlerdi bu adam deli deyip
çünkü ateş çemberine aldıklarının şef olduğunu
ertesi gün öğrenmişlerdi
Haziran'dan on iki Eylül'e kadar kuş uçmamıştı
o kadar kim vurdulu günlere rağmen
Ama olmuyor kurtulmuyordu işte
Taşıma suyla değirmen döndürmeye çalışmaktı

demek ki bizimkisi

Bu sitemde biri bekliyorsa canı pahasına
bini koşup tarumar ediyordu korunanı

Rahatlığım rahatlık demekse eğer
el oğlu yapar arkadaş denilir olmasıydı
kahredecek köylüm hemşerim yoktu
Gene başta anlattığım saygınlık vardı
Rasim amcanın anlamlandırdığı

Hiçbir zaman zalim olamadım
sorunları köyden yaşayarak gelmem
avantajıydı halkın tamamına yakınının
ama ne yazık o bir avuç hain döndürüyordu
bütün kötülük fırladıklarını
hem de bazıları da tam burnun dibine sinerek
bunları da biliyorduk
ve bilerek de doğru bildiğimizi okuyorduk

Çok çok memnun olundu
tüm köylerce icraatım baş üstüne konuldu
ama dayanamadı bu uzun sakinliğe hırsızlar
türlü şekil iftiralar uyduruldu
yeni Sabahaddin Ali'likler olduruldu
kap kaç siyasetinin önüne konuldu
katlimizin vacipliği gizli gizli derinden okundu
nitekim artık
netekimdi
sağ ayakta iki demirle
paçamız tuzaktan kurtuldu
Trabzon Köydüz'de aldık soluğu seksen dördün Kasım'ında
konmuşken tayın yasağı hem de okullar nedeniyle

Zalım Avcılar Diyarı

Bir sene hiçbir şey yapmadım kahırdan
idareyi maslahat evrak akışından başka
Yok dedim ikinci sene bu dağların suçu yok
kalkmalı
şu çıplak bayırları ağaçlandırmalı
kesecek ağacı kalmamış zavallıların baksana
Taaa Maçka ve Tonya ormanlarından taşıyorlar
sırtlarında kaçak yakacak ve yapacak odunlarını

Ve başlattım projelendirerek suni tensil programını Erikçi'den
ekleyerek ağaçlandırma çalışmalarını da
amansız ölüm kalım savaşlarıyla Köydüz merkezden
Çırılçıplaktı dik bayırlar Haska yaylasına kadar
evler bile kayıyordu bahçesiyle birlikte başkasının üzerine
kavgalar bile oluyordu amansız
kaldır bahçeni bahçemin üzerinden diyerek

Maçka göçüğünden bir gün önce Torul'a geçmiştik oradan
üç günlük silvikültür seminerinin ikinci gününde
çok şiddetli yağmur altında sabahleyin
ve o tepeyi görünce dibindeki tesislere varmadan daha
Bu tepenin üzerindeki tarladan girerse bu yağış
bu dimdik çalılışmış fındıklık yamaç yürümez mi
yürüyüp de şu evleri mevlari otobüs mola yerleriyle birlikte
diye aklımdan geçirip
hemen tövbe estafurullahı yapıştırmıştım irkilerek
arabadaki arkadaşlarla sohbet arasında onlardan habersiz

Sanki düşünmüşüm de olmuş gibi suçlayıp durmuştun kendimi
ertesi sabah Trabzon'daki seminere gelemeyince Torul ekibi
Ya onlar da sabah çorbası içmek için durdularsa orada diye

acı üstüne acı bindirmiştik de
çok şükür ki daha onlar oraya varamadan kaybolmuştu yerleşke
evler arabalar tesisler tümüyle
hiçbir şey görünmüyordu gittiğimizde insan icadına dair
elli küsur ölünün çıkarılması aylarca sürmüştü

Böyleydi doyum olmayan kartpostal seyirlik Karadeniz'in
gerçek halleri
gene bizim yüzümüzden yanlış müdahalelerimizle ormana

Sali (h) bakkal da bana çıkmıştı birkaç kez
Ormanını Bağa Bırakayı misun
Yoksa Finduk Bahcamın Üzerinden Kaldırayı misun
He mu Şefum Daaaa Hiç Bişey De Demeyesun ki
deyince
anlamıştım şaka olmadığını anlattırınca ısrarları üzerine
hemen gidip bakmıştık

Bizim orman bayırdan toprağıyla gelip
derenin düzceliğine oturmuş oohhh çekiyordu ağaçları
Nerede senin fındıkların Sali aga deyince
Senin Ormanının Altındadır Daaaa diye
hala anlayamama kızmıştı
Sulh olarak ayrılmıştık olay yerinden
birbirimizden zarar ziyan istemeyince

Mümkün mü Sali aga demiştim ormanımı alıp da
götürüp etiyle birlikte kemiğinin üzerine yapıştırmak
Bağa Vereyusun He mi demişti sevinerek
Üzerindeki Kızılağaç Sırıklıkları İla He mi Daa
Ben de Senden Finduklarımı İstemeyurum O Zaman
Eyi Mahkemeleştuk Şefum Daaa Yarım Dönüm Yere
diyerek inmiştik çetrefil patikalardan aşağı
birbirimize madik attığımızı sanmanın keyfiyle

Yani

topraklar da kayıyordu artık dayanamayarak
Yaklaşmışım oranın eski şefi olan ağaçlama şefini de
alarak yanıma
ateş ederek çalışanları dağıtanın yanına
Halen devam etmekteydi ateşinin tepesinden çıkması
ne yapmak istediğimizi bir güzelce anlatmışım

Aslında enayiliğin bizde olduğunu
salla başını al maaşını'lık varken bizi rahatlık soktuğunu
başımıza bela aradığımızı
bize neydi yani
kadınların sırtlarında kaçak taşımalarından her gün
yaylalardaki Maçka ormanlarından gece gündüz
varsın heyelan götürsündü evlerini ocaklarını
malları ot bulamasındı toprağı akmış kayalıklarda

Biz şimdi durup dururken demiştim
bu kocaaa boşlukları teras teras işleyecektik
teker teker bebek fidanları
Toprakana'nın kucağına yerleştirecektik
başlarını kurtarana kadar okşayarak bakacaktık
çapalarını yaptırarak otlarını yoldurturacaktık
bütün bu işlemler için
yöre halkına milyonlar akıtacaktık
ormanlaşınca da sizlere bırakacaktık

Anlatınca bir güzel silahçıya bunları
ve ilave edince ineklerin nasıl daha iyi otlanacağını
kırlarda boşuna gezmeyeceklerini aç karına
tel çitin kazıklarına bağlanacaklarını
parasıyla sahiplerinin biçtikleri otu yiyeceklerini
bol süt ve et biriktireceklerini

evlere bitişik yerlere de
meyve dikeceğimizi öğrenince üç sıra halinde
çoluk çocuk yesin diye

Ula Ha Sen Kimsundur Kiminsundur deyip de
öğrenince yeni gelen şef olduğumu
Ha Boyle Anlatmayılar ki Daaa demişti
Taaaa evumun Dibine Kadar Çekun Telu Hadu
Pakayum
diyerek bakmıştı oranın oralı eski Bölge Şefi
ve şimdi ise yeni ağaçlama şefi olan şeflerine
kahırlı ve kinayeli

Yok dedi takipçiler arkamdan
bu adam öyle değüldür
çok eyidir daa
yedi yıl durdu da ne yaptı karşı köyden
hemşerumuz Şef Mustafa
bir de iş açtın başımıza diye kızayı bu adama
bu kez ağaçlamanın şefu olan
eski hemşeru şefumuz Mustafa
yedi yıl yan geldu yattu şurada
dün geldu sürgün olarak taa nereden elin oğlu daha

Tüm köyler sıraya girmişti ormanlanmaya
yarışıyorlardı yıllık programlara alınmaya
İşte böyle bunlara benzer daha neler
başlamış oluyordu aynı zamanda da
toprak kaymalarına da engel olan çareler

Haa
bu ara okul ne oldu mu diyorsun
Bak şöyle oldu

Geçit Yoktur Huzura Mevcut Sistemin Koşullamalarına Açılır Çünkü Tüm Uğraş Kapıları

Bin dokuz yüz yetmiş dokuz Şubat'ında
iyi derece ile bitirmiştım hoca yüzü görmeden
Marmara iletişimi şimdiki
Tam da
denk getirmiştım sekiz yıllık zorunlu hizmetin bitimine

Koşmuştum derhal Cumhuriyet'e
Üç ay sonra gel başla diyen müdür Orhan Erinç bey
gel işleri değişelim beş maaş da üste vereyim demişti
şef olduğumu öğrenince ormanda
ama değişemeyiz ki diye eklemişti
ben orman okumadım ki hayıflanmasını sürdürerek
Gene de kapımız açık
asgari ücretle olacak girişin eğer gelirsen

Hem demişti ısmarladığı çayımızı içerken
öğretmen eşime baktıktan sonra sohbetimizin arasında
Madem eşinin görev yeri de lojmanın karşısındaki okul
kızınız da henüz bir yaşında
sekiz yıl memurluktan sonra
sil baştan asgari ücretle
hem de İstanbul'da öyle mi

Boynunu iki yana bükerek sormuştu o imrenilesi tavrıyla
Peki ne senin zorun sorunun şu karmakarışık ortamda
Mesleğin cinnetlik çalışma koşullarını özetlemiştım ah vahla
Bunu ondan daha mı kolay sanıyorsun demişti
dün vurdular Abdi İpekçi'yi biliyorsun
daha cenazesi kalkmadı koca a akıl duayenin
ünlü yazar olsan kaç para

onları hedefliyor önce çıkarıcı sistem
sistemin her kuruluşunda hep aynısı olur
ormancılığında anlattıkların da aynı değil mi
daha beterini göreceksindir gazetecilikte de bu tutumla
Anladım amacını
edebiyat şiir miir diyorsun da
daha güzel yazarsın şiiri miiri ormanlarda dağlarda

Hele bir daha düşün demesiyle ayrılmıştım
ölü gibi odasından eşimle birlikte
Bitmişti beni ayakta tutan hayallerim
ta yatılıdayken kurmuş olduğum hayallerim
Gazeteci yazar olacaktım
ülkemin ve dünyanın var olma koşularını
tüm insanlara anlatacaktım
açlığı
savaşı
yeryüzünden kovacaktım
cenneti bu dünyada başlatacaktım

Yoktu işte
bitmişti her şey
coşkuyla bitirmiştim bu uğurda oysa
liseyi de üniversiteyi de çok başarılı olarak
Birincilikle kazanıp iki gün sora ayrılmak zorunda kaldığım
Tokat Öğretmen Okulu Müdür Yardımcısı Celal Bey'e de
verdiğim sözü de tutmuş olmuştum
çünkü aksi halde silmiyordu kaydımı öğretmenlikten
Gitme seni yüksek öğretmen okuluna göndereceğiz diyordu
Herkes gitsin yedek çağırırız ama sen sakın gitme diyordu
On binlerce öğrencinin test elemesinden sonra
tam üç gün yazılı sınav olmuştuk otuz kişilik yatılı için

Kazandığım Sivas sanatla İstanbul Halkalı Ziraatın çağrısına
yanıt bile verememiştim yedek çağırımları için yerime
çok para alıyor diye ilçedeki iki orman şefi
iki üç bin liralık maaşlarıyla kaymakam beş yüz alırken
hem de cipleri lojmanları var iken
herkes yayan yapıldakken
sen niçin gitmiyorsun ulan kafasını şey ettiğim demişlerdi
ortaokul öğretmenlerim bile

Gel değişik lan demişti Samsunlu sosyal bilgiler öğretmeni
Kemal Bey
geç benim yerime öğretmen ol ortaokula Almus'ta
ben senin yerine dört yıl okuyum Trabzon'da hadi deyince
pttdaki bayan da ah ahmaklar diye ekleyince
evrakları geri gönderirken
şafak atmıştı işte o zaman

O zaman gitmiştim ayrılmak için Celal Bey'in odasına da
sevinçle ayağa fırlamıştı
öğrenince de öyle kötü olmuştu işte
Hiç bu şekilde ani üzülen insan yüzü görmemiştim
hele de benim için hiç mi hiç

O günden bu yana gitmez
gitmez gözümün önünden Celal Bey'in o bakışı
nerede zora düşsem gelir dikilir karşıma
ben sana dememiş miydim ah yavrum der gibi gelir bana

Öndersizdim çok yoksul olmamın yanında
yeteneklerim doğrultusunda yönlendiremedim kendimi
sonradan anladım Celal Bey'in beni tam gördüğünü
Seni hiç ilkokul öğretmeni yapar mıyız hiç demişti
ben ayrılmak için bahaneler uydurmaya çalışırken

Hangi branşı istersen oraya göndereceğiz
matematik Türkçe fen sosyal
her dalda da çok başarılısın
biz mandolini şartı koştuk kayıt için
sen tuttun keman getirebilir miyim dedin onun yerine
hem de kendi elinle yaptığın
meğer okulunuzun korolarını çalıştırmışsın sene sonları için
gene kendi yaptığın bağlamanla

Her Türkçe dersinde yeni bir şiir yazmakla cezalandırmış seni
Türkçe öğretmenin Gülser Arslan (Özbudak) Hanım karatahtaya
sen şiir yazma inatlaşmasını kazanınca
kompozisyon ödevinde sona eklediğin bahar coşkunu olan
iki dörtlük koşma yüzünden
İnanmamış senin yazdığına Karacaoğlan hırsız demişmiş de
onun için kapışmışsınız
o başlatmış olmuşmuş seni şiire böylece
ve o şiirlerini yayınlattırmış haftalık Almus Postasında

Ben bunların hepsini öğrendim sen birinci olunca
sınıf arkadaşlarına bile ders veriyormuşsun
karın tokluğuna bir ekmek yarım sana yağına fukara
Saat ücreti teklif edince sınıf arkadaşın Canitez'in
DSİ'deki mühendis babası çevirip yolda seni saat ücretini sorunca
şaşarak Ne Ücreti Ağabey demişsin o da gelsin sorsun ayıp
Ücret almazsan göndermem sürünsün eşşoğlueşşek demiş
Hocam dermiş ilk öğrencileri olduğunuz arkadaşların sana
bin bir güçlkle öğretmensiz açılan ortaokulunuzda

Kaydımı sildirmemem için çok uğraşmıştı böyle anımsatmalarla
öğretmenler öğretmeni güzel hocam Celal Bey 1967'de

Gene daldın konudan ayrıldın deme
önüm kesilince hayallerimin yıkılmasıyla

su serpmeye çabaladım yangınım
geçmişteki başarılarımla öğrenciliklerimdeki
züğürt tesellisi mi derler böyle hallere
her neyse bu da bir gereksinme anı anlatım olarak

Sonra mı
sonrası sarımsak soğan derler ya
hep aynı işte
Kendimi eğitimi ve bağımsız bir gazeteci de sayarak
yaşadıklarımı genel yaşamlarla harmanlayarak
yöreselin içinden alıp genel gerçeğin içindeki yerine koyarak
yazdım yorumumu katarak kendi gazeteme ve defterime
Hiç sansürlü en özgür basın benimkiydi anlıyor musun
görüyorsun işte

Hep böyle hallerin niceleriyle
geldim dört buçuk yıl sonra İzmit Suadiye'ye
ki
benden başka herkesin bildiği
cehennemin tam ortasına
Yüz elli santim kuturunda dörtlük bir kayın tomruk
kaçırıldığı arabanın değerinde
kayın soymalık ve kesmelik kaplamalık için
ve de parkelik birinci sınıf ki
Toz duman içinde tam savaş alanı Şeflik ve civarı Adapazarı

Cehennemden Cehenneme Savrulmak

Neler olmamıştı ki o Samanlı dağlarında
Kış günlerinde
sekizden önce çıkardım İzmit işletmesindeki lojmandan
ancak saat on dörtte başlayabilirdim Tahtalıdaki damgaya
Yuvacık barajının bitiminde bulunan
Kar kaplardı diklemesine giden yolları
taa Pamukova üzerinden dolanırdım
dört kilometre kar kürüttürdüm dozere
oradan da gençlik üstü boşaltma silvikültür sahasına
dört çekerli traktörle ulaşırdım

Kar göbekte olurdu
on yedide karanlık kıstardı
iki üç saatte
üsten de yağdığı halde
damgalama yapardık sekiz on kişilik ekip olarak
Mecburduk buna çünkü
kar üzerinde kesilip alınması kaçınılmaz koşuldu
gençliğin üzerindeki ana babalarının
zarar görmeden güneşi görmeliydiler baharda yavrular

Ve gece dokuzlara doğru
iş merkezim Suadiye'ye dönerdim
on iki bire kadar büro çalışmalarım uzardı
sayısız gelen giden evrak inceleme ve imzalamaları
ve peşinden acil mahkeme müzekkere yanıtlamaları
ve ardından üretim hakkediş birim fiyat tespitleri
bitmez tükenmez harita çizimleri ve projeler raporlar

İnsan cinnetlenmez mi
Tam eve dönerken yolda bir de kaçak ihbarı telsizden

toplardım muhafaza memurlarını
düşerdim yollara
kaçakçı tehditlerinden başka arayanım olmazdı

Sekiz tane kamyon bağlamıştım o koşullarda
vaz geçirene kadar kaçakçılıktan
anlatmıştım ya hani Murtaza bölümünde
özür dileyen ve teşekkür eden atölyeciler kısmında

Unutamadığım
ve tek mutlu olduğum olayıma bakar mısın şimdi de
Bir gece korumasında Müflis serisinde
kahve rengi bir ayya rastlamıştık keskin bir virajda
apışıp kalmıştı fukaram arabanın farlarından
bağırıp şoföre de durdurtmasam toslayacaktı arabayla
ve ateş etmek üzereydi memurlar
Derhal silahlarını yerlerine koydurdum
motoru durdurtup farları kapattırdım
yalnız park ışıklarını yaktırdım
susun ve bakın dedim

Ayı bir süre sonra
yavaşça başını çevirip baktıktan sonra
şokun ardından
önce yavaş yavaş
ardından atak atik kayıp gitmişti yolun altına doğru

O ayıcığımın ayak izleri
hep arkadaşlık etmişti kış boyu damgada
her halde yuvalanıyordu Keltepe (Kartepe)
serisi kayalıklarında
Mutlaka diyordum seyrediyordur beni ininin gizinden
diyerek ısıniyordum sevinçten

Bir başka unutamadığım da
suç zaptı tutturduğumdu
Büyük Millet Meclis Başkanı'nın villasına
Derbent (Kartepe şimdiki) üzerinde
kocaman bir açmaydı
benden çok önceydi ama zaptı yoktu
bu benden de mutlaka sorulurdu

Hah diyorsun değil mi şimdi
Donkışot'luğun en cami duvarılığı bu işte
kocamaaan Meclis Başkanı değil mi
Bana da öyle demişlerdi ama dinlememiştim
çünkü laf anlatamazdım müfettişe hakime
görmek zorundaydık öncekilerin hatalarını da
sorumluyduk her şeyinden bölgemizin
bırak ağacını
taşından toprağından
kurdundan kuşundan

Yani sadece
bir tapumuz olmazdı yazılı olarak
zimmetimizdeydi on binlerce hektar dağlar ormanlar
her gittiğimiz yerde her zaman
teslim aldığımız gibi teslim etmek zorundaydık giderken
Hukuksal görev sorumluluğuydu bu kaçınılmaz olan
Otuz yedi yıl bilfiil bunu yaşarsan
tüm uykularında bundan başka
hangi rüyayı görebilirsin ki
hem de hep karabasanlı marabasanlı her gece

Geç
Biz böyle geçer gideriz bu Dünyadan da
kalanlar ve gelenler için bütün özverimiz çabamız

umarız onlar kurar ve sürdürür düşlediğimiz Dünyayı
derken

Hiç mi iyi bir şey olmadı dersen
Kartepe değil Keltepeydi oranın adı
ilçe yaptıkları köy de Derbent'ti
STFA şirketi kayak merkezi için başvurunca
sevindim deli gibi işe bak sen iyi mi

Yüz altmış yedi hektar alan istenmişti
Gittim mutlulukla teslim ettim ormanı
tel örgüye alacaklardı elektrikli
hem de gece gündüz bekçili
kırk dokuz yıllığına garantideydi
kayın ormanlarının en güzel yerlerinden biri
henüz başlanmamış olan doğal gençleştirme alanı
Hem kalan yerleri de gözetirdi bekçileri

Tesislere başlarken aman ha demiştim
pencerelerden içeri girsin kalan ağaçların dalları e mi
İyi demişlerdi zaten onun için geldik buraya
olur mu hiç kötü şey
Ah ne güzel olurdu
orman içi piknik yeri Kuzuyayla
Uludağ'a rakip olarak açılan bu yerlerde
biraz daha orman dururdu
korkardı çekinirdi hırsızlar çünkü

Ya ama
ya bizim hırsızlarımız
onlar ne olacaktı peki

Ya Ağacın Özündeki Kurt Kendindense...

Doğru muydu Suadiye'lilerin söyledikleri
Siz başlattınız siz sonlandırdınız sayın şefim
bu amansız kaçakçılığı
Ne demişti İzmit'te merkez şefi Ali abi
Suadiye'ye gider iken uğrayınca dairesinde

Bana bak saf kardeşim
sakın kimseye söyleme
sen geçen gün seminerde
Gölcük deposundaki incelemedeyken heyetçe
yahuu diye şaşırmış da
benim şefliğimle Yuvacık şefliğinin ormanları aynı
benim depomda birinci sınıf tomruk bile varken
hani burada ikinci sınıf da yok
hatta üçüncü sınıflar dahi eğri büğrü
standart dışı
demiştin ya dangıl dungul ortaya

Tekrar bana bak salaklık sınırındaki saftirik kardeşim
ormanlarınız aynı tabi sınırdasınız
orada seninkinden bile temiz mallar var
ama daha üretim aşamasında
üretenlere cepten veriliyor işçilik bedelleri tomrukların
kayıta girmeden sevk ediliyor en iyileri
İstanbul'a İzmir'e şuraya buraya doğru
tabi ki kötülerini çekilecek depoya ihale satışı için
onun için de alıcı bulunamıyor maliyet bedeline bile

Aldın mı şimdi cevap verilmeyen sorunun cevabını
Nasıl yani diyerek şaşkın şaşkın bakıp durma öyle
şebeke tabi ki

Sakın sıkı dur haaa
ispatlayamazsın
iftiracı olur adın
ben de inkar ederim

Vurgun yemek böyle bir şey miydi acaba
karma karış olmuştu kafam
Suadiyeli o dört atölyecinin anlattıkları doğruydu demek ki
hem Ali abi niye yalan söylesindi ki yok yere
söylenir miydi aslı olmasa hiç böyle

Anlatıyordu giderek artan sinirli heyecanı ile hala
O günden beri acıyıp duruyorum sana
salak salak sorma bir daha aklına takılanları
başına bir şey gelecek diye korkuyorum
seni Köydüz'deyken Maçka'dan tanırım

Meryem Ana'da ünite vermiştim hani yengeyle gelince
çok temiz çocuksun
kaçakçılığı durdurmana bile kızıyorlar
siz iki maaşsınız ama
nasıl fukara olduğunuzdan huylanıyorlar
yarım kamyon eşya ile geldiniz buraya
hoş geldin gecesi gördüler salonunuzu
iki tek bir üçlü kötü İskandinav koltuk takımı vidalı eski
davar ağıllı gibi bomboştu kocamaaaan salonunuz
yamalık gibiydi ayıp olmasın diye borçla aldığınız
duvardan duvara içi tamtakırdı vitrin dolabınız

Yarı yarıya su doluydu
burada adetten sayıldığından sunduğunuz viski bile
kafa kafaya tokuşuyorduk az kalsın ailecek
küçük masanızın üzerinde bardaklara uzanırken
Diye sayıp dökmüştü gördüklerini Ali abi

Vah vah vaaahhdi
eyvah eyvah eyvaaahhdi
Onların evlerinde eşyadan kıpırdanmıyordu
sahi
toplu aile iadeyi ziyaretlerde ilk ve son olan
iri koltuklar ayrı bambu koltuklar ayrı sürüyle
viski şişeleri sıra sıra vitrinlerde
hahay babam ha
arabaları hep modelli
bize niye vermiyordu Yüce Allah'ımız ki
bizim halimiz mahçupluk Hint fakirliğiydi
Emsallarımızın arasına katılamıyorduk bir türlü

Haa
bir şey daha demişti Ali ağabi
ağaçlandırma şefliğine de sen bakıyormuşsun Gölcüğün
mühendisi gelene kadar kalacakmış üstünde
geçmek de istiyormuşsun o göreve hem de
güzel olur tamam da
ağaçlandırma işçileri de şikayetçiymiş senden
neden dersen
fidan bakım paralarını ödemiormuşsun
çalıştıkları sahaların üçte ikisini kesmişsin
çavuşları bağırıp çağırıyordu şuralarda
nereden geldi başımıza bu nalet deyip duruyordu

Elbet keserim Ali abi diye yapıştırmıştım
iş bitimi sahayı kontrole gidince Yalakdere'sine Karamürsel'in
önce bir yemek yiyelim Yalova'da dediler
güzel bir restaurantta
ondan sonra bakarsınız efendim
zaten memurlarınız tek tek sayarak ölçtüler
sahaların tamamı işin tekniğince tamamlanmıştır

yapılan işler ve ölçümler doğrudur
yıllardır yapageldiğimiz gibi
siz zahmet etmeyin efendim

Evet efendimlediler bizim memurlar da
aynen doğrudur efendimi eklediler
Yahu dedim bu güvensizlikten değil tamam da
ben de bir göreyim de katılayım fidanların sevincine

Peki öyle ise diyerek yürüdüler ama
direnmekte ayakları geride
ben biliyorum sahayı harita elimde
Buldum bölmenin birisini
gez ha gez iz bile yok
yanlış desem yer doğru
İzmit'ten yeni ayrıldığımızdan Gölcük işletmesi olarak
tüm ağaçlama çalışmaları İzmit şefliğince yapıldığından
ben ilk görmüş oluyordum sahayı

Ot düzlüklerde çatalımızda
arayı araya buldum fidanları
kiminin etrafın çapa değmiş değmemiş
kiminin ayakla otları çiğnenmiş
sırtlardan bayırlara hiç inilmemiş
kuruyanların yerine yenileri dikilmemiş
yatıyorlar terk edilmiş kundaklı bebekler gibi
tüplü fidanlar kuruyanların diplerinde

Sen olsan Ali ağabi ne yapardın dedim
Çeker vururdum memurları daaa dedi
Peki sen ne yaptın diye ekledi

Siz Allah'tan korkmaz mısınız dedim
çocuk öldürmeden ne farkı var bunun

şu dikili fidanlar ölüme terk edilmiş
üç dört yıldır can çekmiş zavallılar
ottan güneş yüzü görmemişler vejetasyon süresince
cüceleşmiş çalılmış kötürüm olmuşlar
ve kimileri de temelli ölmüşler
ya şu yerlerine getirdiğiniz bebekler tamamlamak için

Bu nasıl vicdan nasıl insanlık
siz alın teri değil ölü bebek yiyorsunuz
bundan bu işi bir türlü başarmıyorsunuz demek ki
programda kalsın da para gelsin diye
Ben de görevli ve sorumlu değilken dışarıdan
başarısızlığa şaşıyordum
bundanmış meğer

Teker teker tüm sahalara bakacağım
bire bir yapılanları hesaplayacağım
fiili duruma göre devir teslim alacağım
ödemeye ondan sonra
mevzuat ve şartname esaslarına göre başlayacağım
Dedim aynen böyle
ve günlerce gittim ölçtüm bizzat
yapılanlar çıka çıka üçte bir çıktı
Nasıl ödeme yapardım ağabî'yi ekledim

Cık cık cık etti Ali ağabî
Ulan oğlum senin arazide işin ne dedi
oturacaktın Yalova'da lüks bir lokantaya
bir iki duble derken
çekecektin bir güzel kafayı
olacaktı akşam
yorgun argın araziden gelir gibi
dönecektin geri oflaya pufluya

imzalayacaktın gördüm diye ölçüm ve hakke diřleri
dağıtıverecektin ödenekleri
mevzuata göre
ne güzel gerçekleştirmiş olacaktın programını
başarısız diye yıl sonunda toprağı kızıp
programa alacaktın yeniden yeni yılda aynı yerleri

Altın yumurtlayan tavuk kesilir mi hiç
Birde müteahhit çavuş senin hemşerinmiş
senin bu yaptığın ayıp değil mi
Niksarlı mıydı Reşadiyeli mi

Reşadiyeli dedim olmaz olasıca
nasıl da sevinmişti Gölcük ağaçlamasına
geçeceğini duyunca
Gökte ararken yerde bulduk demişti
hey gidi namusuz hemşerilerim hey

Doğru demiş dedi Maçka'lı Ali abi
hep o çalıştı buralarda
ona çok güvenir bizim ağaçlama şefi
hep kumar oynar gece gündüz lokalde
şimdi o sahalar kaldı Gölcük'te
oranın ağaçlamasına geçeceğini duyunca senin de
oh ki oh demiştir hazır lop hemşerin

Tabi ki kötü çarptılar kayaya
ben durmadan acırım sana
ah yapayalnız kardaşım benim
Köydüz'de de böyleydin sen bilirim
gene söylüyorum
başına bir şey gelecek diye korkuyorum

Öpmek Yeniden Bir Daha Kendi Elini

Niye gülmeye başladın sen gene
hem de başını iki yana bükerek
ispatladığımdan Donkişot'luğumu değil mi
ayrıldığıımız için İzmit'ten
taşındığımız ilk gecenin ertesinde
çoğunu açamamışken daha eşyamızın
tayinimin Reşadiye Şefliğine çıkışına değil mi

Doğrusun
düşman bir değildi ki bir sene dolmadan olagelen
kırırdamayayım diye veriyorlardı memleketime
çiğneteceklerdi Donkişot Murtaza'yı hemşerilerine
nasıl olsa hep aynı sorunlar vardı ülkenin her yerinde
daha çok duman attırırlardı kendisinin politikacıları
görürdü şimdi rezil etmeyi gurbetlerde hemşerilerini
Kurbanlık zavallı bir Hı(n)zır Paşa olacaktım arkasız
hem de
Dünya'nın Pir Sultan Ab(p)dal'lığına göz dikmişken

Gül gül
rahat gül çekinmeden
tam gülünecek hallerdir
ama arkasından hüngür hüngür ağlama
yahu
var mıdır böyle kahkahalık ağlama şekli başka
bu kara mizahların kapkarasıydı

Hele
bir sessizlik dönüp durmakta idi son günlerde
Herhalde göçüyoruz Gölcük'e diye
üzülüyorlardır diyoruz kendi kendimize komşular için

ne yapalım işletmelerimizin ayrıldığıyla avunuyoruz
sağ olsunlar üzüntülerinden görünmüyorlar sanıyoruz

Ve taşınırken beş katlı on dairesi lojman dairesinden
Ali ağabî bari çıkıp da
Boşuna yükleme kendi başının belası kardeşim
benden duymuş olma tayinin çıktı
korktuğum geldi başıma
diye
niye söylememişti
niye söylememişti
niye söy le me miş tiiiiiiiiieeeyyyy
Böyle olur muydu Ali Abiiiiiii
O da mı sevinliyordu yoksa gitmeme
pişman mıydı yoksa bana söylediklerine
bir gün söyleyeceğimi mi sanıyordu bir yerlerde
ah eyvah mıydı yoksa

Doğru
ben bir Donkişot'tum Donkişot'tan da beter
bir Sanço Pançom bile yoktu
ne yakınımda ne uzağımda
Yirmi dört yıllık öz çocuğunu bırakmıştı Devlet Baba
ömrünün tam ortasında
çoluk çocuğuna da acımadan

Dememiş miydim sana ağlarsın diye
En gaddar yazar bile böyle bir kötülüğü uyduramaz
peki
dayanabilecek canlı bulunur mu diyeceksin böylesine
bulunamaz
akrebin ateşle çevrelenmesidir bu
ama

acele etmez de beklersen yaklaşmasını ateşin iyice
belki bir yerinden söner de bir kapı açılır diye
ummadığın bir taş baş yarabilir umusu var

Çok çırpınıp durdum
bırakayım dedim savruk babanın üvey evlatlığını
özeller Murtaza'lığıma bayılır sandım
İyi olsan babandan ayrılmazsın dediler içlerinden
tek gel diyen bulamadım

Beklerken ateşin içinde tevekkül çaresiz
öğretmen eşimin sınavını kazandığı müzik seminerinde Temmuz
sıcığında Çanakale'de yirmi günlük
uğradım öyle şaşkın ördek umarsız
okuldan hocam olan adaşım Bayramoğlu'na
Başmüdürlükte baştı
çok sevdiğim bir insandı
bana en çok inanandı
yirmi yıl geçmişti aradan
anılar anlattım tanıdı
konferansımı hatırladı

Yaa evet
baş yazı yazıyordum cemiyet gazetesine de
saz ve keman da çalardın eğlencelerde
gene öyle başarılı mısın
şimdi neredesin
benimle çalışmak istemez misin
De diii

İşte çember çatlamıştı
açılmaya başlamıştı
döktüm bütün olanları

Bırak dedi hayvanları
ister misin buraları

Haydi gel de kullanma bakalım deyimleri
ben ararken bir göz
Mevla'm vermişti iki göz
Kalkıp sarılmak geliyor içimden ya
olmuyor
ciddi olmak
mütevazi durmak gerek

Öpüyor beynim yüreğim yanaklarından
ne kadar hasretim sıkıca sarılmaya taa baştan beri
Anlamıştım ki
bu Dünya'da
en büyük ceza insana
yapayalnız dostsuz kalmaktır

Anlayınca bunları gözlerimden hocam
Gene o şey bölge müdürünüz değil mi dedi
Evetleyince
ve kapıdan içeri bile sokmadı deyince
Vay vay vay yay yay beeee dedi bu ne hışım böyle
villa yaptırmış Sapanca'nın kenarına deniliyor öyle mi
Öyleleyince attı tepesinin taşı
Ya biz bilmiyoruz bu memurluğu ya onlar
bu ne biçim işler böyle kardeşim
senin neden darmaduman olduğun belli oldu
doğrucu Davut'tun ya uymadın ortamlarına ortalıktaki
ve böylece gene sürülmüş oldun sürüm sürüm
diye ekledi burnundan soluyarak

Biraz daha sayıp döktükten sonra
Biga Merkez Şefliğinin boş olduğunu söyledi

isteyip istemediğimi bekledi
evet bile diyemeyip indirince başımı
Genel Müdür Yardımcısını bağlamayı emirledi sekreterine

Hemen muhabbete geçildi alodan sonra
Olur mu öyle şey diyordu hocam
altın gibi çocuktur bu adam
öğrenciliğinden bilirim ben onu
konferans vermişti koruma üzerine konferans
daha ikinci sınıftayken
KTÜ ve Eğitim enstitülü davetlilerine

Ormanın Romanı diye kitap mı yazdı dedin
bin tane mi bastınız siz de
ve dağıttınız Türkiye'ye öyle mi
Şair mi dedin
Türk Hava Kurumu
Şiir Ödülü'nü almaya gelince Trabzon'dan
bana uğrayınca tanıştık diyorsun
he mi
Haaa ben bunları bilmiyordum
sen de edebiyatçısın ya hani
heh heh heee
Eeeeeee

Ha eveeet
demek Köydüz'den sen tayin ettin Suadiye'ye
kendisi mi istemişti o belalı yeri
Peki şimdi niye sürdün bu çocuğu
Büyük yerden mi geldi emir
Allah belalarını versin e mi

Madem öyle durdur Reşadiye'yi
bizim boş olan Biga Merkez Şefliğine sür

hemen hemen
Dikili'den tayin olanı da başka yere sür
bu çocuğu istiyorum ben sınıf arkadaşım
haydi hemen
bu gün yarın faksla gönder hemen

Kapatıp telefonu baktı yüzüme gülerek
arkadaşım olur okuldan
seni de tanıyormuş ya
O tayin etmiş Suadiye'ye
niye onu aramadın
deyince
söyledi ya hocam dedim
anormaldi yukarıdandı
hiçbir etkisi olmazdı
Suadiye başka
sonradan öğrenmiştim
zaten orada kimse tutunamaz istenmezmiş

Haa neyse dedi
senin şairliğin de varmış bak
var mı kitabından yanında
ödülleri de almışsın

Aldım dedim
bin dokuz yüz yetmiş ikide Türkiye birinciliği
UNESCO Dünya Kitap Yılı Şiir Yarışmasında
seksen dokuzda da THK şiir ödülü mansiyon
Ormanın Romanı yeni yayınlandı
belki size ulaşmamıştır daha
Ben size getiririm
göndermişlerdi otuz tane

Çok çok mutlu bir baba gibi
ne kadar güzel dedi
sen şimdi git göçünü hazırla Biga'ya
dönerken İzmit'e uğra işletmede müdüre
lojmanını hazırlatsın hemen
Hadi bakalım hayırlı olsun

İşte o zaman bıraktım utanmayı
el sıkmaya uzanan elim sarıldı boynuna
öyle bir ah çektim ki içimden
anlatılır cinsten değil
idamın kurtuluşunu düşün tekmelenecekken sandalyesi

Hala dönüyordu başım rıhtımda
Oturduğum banktan ilk defa görmüş oldum
kaç gündür burada olduğum oturduğum halde
Kilitbahir'deki Dur Yolcu'yu

Baktım
deniz vardı
denizde gemiler vardı
vızır vızır araçlardı
cıvıl cıvıl insanlardı
çığlık çığlığa martılardı

Derin bir soluk alıp verdim
her şeye karşın
Yaşamak Güzel Şey Be Kardeşim dedim
en büyük ustayı anarak anlayarak
ve Vareden'e şükran duyarak

Öptüm kendi elimi yeniden bir daha
Hüseyin ÖZDEMİR 10/11/2013 BİGA

YAŞAM ÖYKÜM

Yaşamöyküm, ömrüm boyunca yaşadıklarım
yazdıklarım olduğundan,
kısaca anlatılır cinsinden değildir!

Kimliğimde doğumum Tokat/Almus-Kınık
köyü 01/01/1951 olarak yazıyorsa da, gerçek
doğum yılım, anamın anlattığına göre, 1947
baharı yayla göçümüdür...

Bu duruma göre, şu anda, yaşamışlığımın
yetmiş ikinci yılının içinde bulunuyor
olmaktayım...

Hemen hemen normal bir ömür sayılan bu süreçte, bizzat yaşadıklarım,
gördüklerim ve düşündüklerimin kayıta geçirilmişlikleri de,
yirminin üzerinde kitaplaştırılmışlıklardadır şiir ve ayrıca bilimsel şiir
anlatı olarak kendime göre icat ettiğim buluşumla?!...

Şiire başlayışın ne zamandan beri denilirse
ki
denilir gündeme gelince
Almus ilçesindeki ortaokul birinci sınıfta
bir bahar kompozisyon ödevimin bitişine
iki kıtalık doğaçlama bahar coşkusu gözümlerini
farkında olmadan eklemem yüzünden
yeni mezun Türkçe Öğretmenimiz Gülser Aslan (Özbudak)'ın
böyle şiirli kompozisyon olur mu şeklinde yakama yapışıp da
uzunca bir tartışmanın ardından
şiirlerin Karacaoğlu'dan çalma olmayıp da benim icadım olduğunu
inanınca
ve defalarca verdiği başlıklar altına yazdığım koşmaların sonunda
bana
her yeni üniteye başlamadan önce kara tahtaya yazmak zorunda
bıraktığı yeni bir şiirimin
sesi güzel olan Ahmet Antep arkadaşımız tarafından
okuduktan sonra dersin başlayabileceği cezasını verdikten
bu yana derim
Ve bir daha kurtulamamıştım yaşam şeklim olan bu alışkanlığımdan

Yaşam şeklim haline gelen bu tutumum, öğrencilik yıllarımdan
dünyanın bile en zor görevi olan, otuz yedi yıllık kesintisiz Orman Bölge
Şefliği cinnetlik çalışma yalnızlığında, biricik en sadık dert ortağım ve
dostum, yoldaşım olmuştum..

Beni, Ülkemizden başka, Dünyanın da tüm şiir ve edebiyat dünyası
ile ayrıca yaşama dair siyasi ve iktisadi alt ve üst yapı kurgu kurumları
deryasında da dolaştırarak edindirdiği, kendime özgü duygu ve
düşüncelerimi, gene kendi kendine oluşturduğu şiir tipiyle,

olgu ve oluşumları anında kağıt üzerine aktarttırmıştır, doğrudan şiir olarak ve ayrıca şiir makale, şiir anı, şiir hikaye, şiir roman şeklinde de noktasız virgülsüz , düz yazı sıvamasından kurtartarak, diyalektikçe!?!?...

Ve on yıllık emekliliğim boyunca da ısrarla devam ettirtirmiştir candan yoldaşlığını şiirim, bitmez tükenmez toplumcu gerçekçi anılarımızı yazdırmaya, hele de evrensel boyutta Dünyanın Varoluş-Yokoluş konusu olan orman ve ormancılık sorunlarının ciltlercesini, Dünyasal boyutta Ormanın Romanı'nı yazdırarak yayınlattırdıktan sonra da nice tek tek şiirlerle birlikte!?!?!?

.....

Kısa yaşam öyküsünde ancak bu kadarlık olabilir tanıtım.

Bir de 1972 UNESCO Dünya Kitap Yılı Türkiye Şiir Yarışmasında Soruların Ölümü şiirimle birincilik ödülüne layık görüldüğümü söylemem de ayıp sayılmaz her halde, Sayın Oktay AKBAL hocamızın başkanlığını yaptığı çok saygın jüri tarafından!...

Ve sekiz yıllık mecburi hizmet zorunluluğundan sonra, dört yıllık Devlet yatılı okumanın şartladığı Şeflikten, basın yayın dünyasına geçmek için

Marmara İletişimi de bitirdiğimi ve ama aile evlilik koşullarından ömür boyu uhdem olduğu halde, Cumhuriyet Gazetesine hiç torpilsiz kabul edilmişken, sayın Orhan Erinc'in bir daha düşün demesi üzerine, istifayı göze alamadığıma memurluktan, hala yanarım!!!!.. Ve bu yangınım ancak, İlhan-Turhan Ağabeylerle Oktay Akbal'gil ustalarımın yanlarına vararak söneceği benziyor !!!!..

Medeni halim mi? Öğretmen eşim de emekli olmuştu benden önce. O da öğretmen olan tek kızımızla doktor eşinden olma iki erkek torunumuz var kök salınımımız olarak yaşama!..

Şimdilik bu kadar yaşamışlığın öz özet öyküsü.....

Hüseyin ÖZDEMİR

8/5/2019-BİGA/ÇANAKKALE

DÜNYANIN DON KISOT MURTAZASI

TOD - Türkiye Ormancılar Derneği

Tuna Caddesi No:5/8
Kızılay / Ankara

T. 0.312 433 84 13 **F.** 0 312 433 26 64

www.ormancilardernegi.org

